

HUWELIJK EN ECHTSCHEIDING

 Laten we nu onze hoofden buigen voor een ogenblik van gebed. Allergenadigste Vader, wij danken U vanmorgen voor dit voorrecht van hier te zijn, in deze gehoorzaal, de uitkomst van de dag tegemoet tredend. Maar we weten niet wat de dag brengt, maar we weten Wie de dag in handen heeft. Dus bidden we dat Hij Die vandaag en morgen en heel de eeuwigheid in handen heeft, ons vandaag zal zegenen als wij samen vergaderd zijn in Zijn Naam, zodat wij beter mogen weten hoe te leven om Hem te dienen. Dit is onze hele bedoeling, Vader; God, Die onze harten kent, weet dat dit waar is. Wij vertrouwen onszelf aan U toe met het—het komende deel van de dag, voor Uw dienstbaarheid, in Jezus Christus' Naam. Amen.

2 U mag gaan zitten. (Dank u. Hier is er nog een.)

3 Goedemorgen, zichtbaar gehoor, en ook het onzichtbaar gehoor door het land waarmee we vanmorgen mee aangesloten zijn. Dit geeft mij een groot voorrecht, om hier te komen, en vanmorgen te spreken over dit vitale onderwerp. Voor het zichtbare gehoor is het inderdaad een beetje verwarrend, want er zijn, vlak voor mij staan gordijnen, dan moet ik naar rechts spreken en naar links. En voor het onzichtbare gehoor: ik heb de gehoorzaal aan mijn rechterkant, en ook het gymnasium aan mijn linkerkant; en ik sta op de vloer, met de gordijnen open ertussen, mijn linkerkant en rechterkant vormend. En we hebben een overloop, vanmorgen, door het auditorium, ook het gymnasium, en ook de kerk—de kerk daar aan de Eighth en Penn Street. En in de overloopplaatsen brengt het telefoonsysteem het naar de andere plaatsen.

4 We hebben een geweldige tijd gehad in de Here en we hebben grote verwachtingen voor deze dienst vanmorgen. En nu, aangezien het vanavond de tijd van afsluiting is van deze vierdaags campagne, wel: we nodigen zeker iedereen uit die kan om hier te zijn. We vertrouwen erop dat de Here ons vanavond een grote climax zal geven, door iets erg buitengewoons te doen, in zoverre dat Hij al de zieken zou genezen en de grote dingen zou doen die Hij gewoonlijk doet. En we hebben een hoge verwachting voor de avond. Het publiek is van harte uitgenodigd—iedereen, elke kerk van elke denominatie. U hoeft niet eens een Christen te zijn; wij vragen zeker dat zondaars hier komen, om in ons midden te zitten. En we doen ons uiterste best om hen te leren wat de weg van de Here is, opdat wij mogen leven.

5 Nu: ik hoop dat het gehoor niet nerveus zal zijn. En ik vertrouw op God dat ik niet nerveus zal zijn, want ik heb een hevige nacht gehad, veel spanning. Want ik besef dat de dingen

die ik vanmorgen zeg mij zullen worden aangerekend op de Dag des Oordeels, en ik—ik kon niet slapen, en ik weet dat als ik ze níét zeg, het tegen mij zal worden gehouden op de Dag des Oordeels. Dus het maakt het moeilijk; je kunt het niet uitleggen.

⁶ En nu, vanmorgen is dat grote onderwerp dat we bespreken zullen over *Huwelijk en echtscheiding*. En de reden dat ik er zondagsschool van heb gemaakt: zodat we erover kunnen praten en onze tijd kunnen nemen; in plaats van er een prediking over te houden; is het een onderwijzing uit de Schrift.

⁷ En ik—ik wil zeggen dat als er een prediker, of predikers, waar dan ook: zou deze band ooit in hun handen vallen, als we deze band uitbrengen. . . Ik weet niet wat de gemeente ermee zal doen. Ik vraag broeder Fred om het kerkbestuur te zien voordat hij deze band vrijgeeft. En voor u mensen door het hele land die bandrecorders aan hebben staan: geef de band alstublieft niet vrij tenzij u van broeder Sothmann erover hoort.

⁸ Nu—en als het vrijgegeven wordt, en een van mijn predikerbroeders, of een Christen, waar dan ook, die het niet eens zou zijn over de dingen die ik over dit onderwerp zeg: ik vertrouw erop dat u het niet zult bekritisieren. Als u het niet begrijpt op de manier waarop ik het leer, wel, u hebt daar recht op, als een prediker, als een herder. En ik respecteer alles wat u gelooft.

⁹ En er zijn twee grote richtingen hierover. En, als er twee vragen zijn, moet er of één van ze juist zijn, of geen van beide is juist. Dus we gaan proberen om naar het Woord van God vanmorgen te kijken om dit op te lossen. Wat mij betreft: als het een Bijbelse vraag is, heeft de Bijbel er zeker het antwoord op.

¹⁰ En, nu, vlak voor we deze, met dit onderwerp beginnen, liever, voor ik over het Woord bid, wil ik tegen een ieder van u duidelijk maken dat ik. . . u Christenen vooral, dat ik verlang. . . Ik—ik wil dat u vanmorgen voor mij bidt. En allen in het onzichtbare gehoor dat vanmorgen meeluistert: bid voor mij, want ik wil eerlijk en oprecht zijn.

¹¹ Nu, we beseffen wanneer we deze uitspraken doen, dat iemand, al is het maar één persoon, eraan zal vasthouden alsof het tussen leven en dood ging. Er zijn velen van u hier die weg zullen gaan in geloof. Natuurlijk zullen velen van u het wellicht niet. Maar ik weet, in mijn bediening, dat er mensen zijn die naar mij komen luisteren, en luisteren naar wat ik te zeggen heb; uit—wel, ze zitten hier vanmorgen, internationaal— uit, veel van de Verenigde Staten, Canada en van overzee. En u kunt het zich voorstellen: de druk dat het op u legt om te weten dat die man z'n eeuwige bestemming in uw handen ligt, omdat hij vast gaat houden aan wat je zegt. Dus God zou mij er verantwoording voor laten afleggen, en ik wil dit zo oprecht benaderen als ik maar kan.

¹² Nu: ik—ik heb het onze zusters gevraagd, en ik heb een aantal van mijn woorden veranderd, zodat ik het in hun bijzijn kon spreken. Billy heeft vanmorgen in zijn zak, daarginds, een aantal dingen die niet gezegd konden worden voor een—een gemengd gehoor. En een aantal die ik waarschijnlijk wel zal zeggen: u moet begrijpen; het nemen als van—van uw broeder; voor zover ik weet. U zou in de spreekkamer van een dokter zitten en naar hem luisteren—hij zou heel duidelijke woorden tegen u moeten zeggen. En sommigen van u jonge dames, en jonge mannen: ik wil niet dat u de verkeerde indruk krijgt. Ik wil dat u gelooft, en gewoon rustig zit. Denk eraan: waarheid moet als de waarheid gezegd worden.

¹³ En nu, ongetwijfeld dat er velen van u het niet eens zullen zijn met wat er gezegd gaat worden, maar ik wil het u bewijzen door de Bijbel. En dan geloof ik, als u gewoon eerbiedig zult zijn, en luistert, dat u dan een beter begrip en opvatting zult hebben van waar ik de hele tijd op gehamerd heb. Ik geloof dat dit het zal uitleggen, en ik vertrouw erop dat het dat zal.

¹⁴ Nu, we kunnen misschien wat lang zijn, een anderhalf uur of misschien langer hierover. Ik weet niet hoe lang het zal duren.

¹⁵ En, nu, nogmaals wil ik zeggen dat in deze tijd, dat, wetende dat mensen zich aan je woorden vasthouden; dat doen ze bij hun voorganger. En natuurlijk ben ik voorganger geweest.

¹⁶ En ze houden zich vast aan een voorganger z'n woorden net alsof het tussen dood en leven ging. Ze houden vast aan de woorden van hun priester, net alsof het om dood en leven ging. En natuurlijk, de voorganger, wellicht met alles wat hij weet te doen, leert hij zijn mensen precies zoals hij geleerd werd in het seminarie; ongetwijfeld de priester eveneens, in de verschillende religies die priesters hebben. Natuurlijk is de voorganger eigenlijk een priester; het is een bemiddelaar. Dus als de priester, in alles wat hem geleerd is in zijn, in het seminarie, en de kloosters— de man, met diepe oprechtheid, vertelt precies wat hem geleerd is.

¹⁷ Wel, dan heb ik geen seminarie-ervaring, of kloosterervaring, en helemaal niets erop tegen, maar ik heb een zeer merkwaardig leven.

¹⁸ Ik werd geroepen toen ik nog maar een kleine jongen was. En hierbij werd een zichtbaar, hoorbaar teken mij gegeven: een—een Vuurkolom die in een struik hing, op zevenjarige leeftijd, hier op de Utica Pike. Mijn vader werkte voor meneer O.H. Wathen, die kort geleden overleden is. En u hebt het boek gelezen, u kent het verhaal. En van toen af aan. . . Daar bij de rivier toen verscheen het zichtbaar voor de mensen. En nu, het heeft Zijn foto laten maken, vele keren, en het hangt in Washington DC, als copyright, in de Religieuze Kunsthal, als het enige bovennatuurlijke Wezen dat ooit wetenschappelijk bewezen werd gefotografeerd te zijn;

dezelfde Vuurkolom, precies hetzelfde eruitziend, en in alle opzichten, die Israël uit Egypte bracht. Ik geloof dat het Jezus Christus is, in geestvorm, in het Zoonschap van God.

¹⁹ Want Hij werd “Zoon des mensen” genoemd toen Hij voor het eerst kwam; nu wordt Hij “Zoon van God” genoemd; in het Millennium zal Hij “Zoon van David” zijn. Hij kwam als Zoon des mensen: een Profeet, zoals van Hem gesproken werd; nu is Hij Zoon van God, in het bovennatuurlijke; in het grote Millennium dat komen gaat, zal Hij Zoon van David zijn, zittend op de troon van David. Zoals alle Bijbellezers weten, dat dat een goddelijke belofte is, van God aan David: Hij zou zijn Zoon doen opstaan om op zijn troon te zitten.

²⁰ En nu, in een vreemde, eigenaardige bediening, ben ik van alles genoemd, van “God” tot “een duivel.” En dat is gewoon—het is altijd zo.

²¹ Dat is wat deze aartsbisschop van de Katholieke kerk laatst die avond tegen mij zei, daarginds, wat de discussie was, dat hij zei: “Broeder Branham, Johannes de Doper identificeerde zich duidelijk in de Schriften, zoals gesproken door de profeet Jesaja.” Hij zei: “Uw bediening wordt duidelijk geïdentificeerd in de gemeente.” Hij zei: “De Lutheranen staan in de Bijbel.” Hij zei: “Lutheranen kenden Luther. Wesleyanen kennen Wesley. Maar wat met de Pinkstermensen?” Zei: “Ze dwalen rond; ze weten niet waar ze heen moeten.”

En ik zei: “Meneer, ik waardeer dat.”

²² En het was op dat moment dat de Geest op de dame viel—had mij nooit gezien, zijn vrouw. . . en sprak en identificeerde dezelfde dingen.

²³ Nu, om eerlijk te zijn, voor deze boodschap die ik vanmorgen spreek: ik weet het niet. Ik vertelde hem, ik zei: “Meneer, dat zou ik niet kunnen zeggen. Dat is een heel groot iets om te zeggen. Het lijkt erop.”

²⁴ Eén ding weet ik: dat er iets is dat plaats heeft gevonden—absoluut. Al deze dingen zijn gewoon, het is wetenschappelijk bewezen en overal rond de wereld bewezen; het kan niet gewoon een mythe zijn. Het is de waarheid. Wat is het? Laat me dit bekentelijk zeggen voor ik tot u spreek vanmorgen: ik weet het niet. En ik zou het niet wagen enige beweging te maken totdat ik van Hem hoorde Die tot mij heeft gesproken in het verleden en mij deze dingen verteld heeft.

²⁵ Weet u nog, onze Here Jezus Christus heeft Zichzelf nooit geïdentificeerd als de Zoon van God. Hij zei: “Ú zei dat Ik dat was; voor dit doel werd Ik geboren,” enzovoort, maar Hij heeft Zichzelf nooit geïdentificeerd.

26 En nu—dat was de Vuurkolom die de kinderen van Israël leidde, was de Here Jezus Christus, in geestvorm, (gelooft u dat?), de Logos, die uit God ging.

27 En toen, toen Hij op aarde was, zei Hij: “Ik kom van God en Ik ga tot God.” Dat weten we allemaal.

28 En na Zijn dood, begrafenis en opstanding: Saul van Tarsus was op weg naar Damascus, om de—de Christenen te vervolgen, omdat ze dingen leerden die in strijd waren met wat hen was geleerd. En hij was een groot strijder, onder Gamaliël, een van de vooraanstaande leraren van die tijd, in hun school, hun klooster; en een groot man, en een officier van de kerk. En het was daar dat een groot Licht, de Vuurkolom opnieuw, hem neersloeg, midden op de dag. En een stem zei: “Saul, Saul, waarom vervolgt gij Mij?”

29 Nu, als u oplet, toen Paulus, Saul, opstond, zei hij: “Here, Wie bent U?” Nu, die jongen, die een Jood was, hij zou zeker niets hebben genoemd, tenzij het iets was dat God symboliseerde, hij zou het niet “Here” hebben genoemd. Dus het was dezelfde Vuurkolom.

30 Zoals Jezus zei: “Ik ga naar God. Ik kwam van God, en Ik keer terug naar God.”

31 Daar was Hij, weer terug in de vorm van een Vuurkolom. Hij zei: “Ik ben Jezus, Die gij vervolgt; en het is moeilijk voor u om tegen de prikkels te schoppen.”

32 En we beseffen dat toen de apostel Petrus, aan wie de sleutels gegeven werden, om de gemeente te bouwen— we ontdekken dat hij in de gevangenis zat, en deze zelfde Vuurkolom kwam door de tralies, opende de deuren van de gevangenis en nam Petrus eruit, op mysterieuze wijze, zonder zelfs de bewakers te verstoren. Voor mij is het Jezus Christus, Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer.

33 En dan zult u altijd iets kennen door de aard ervan. Alles wordt gekend door zijn aard, de vrucht die het draagt. En ik vraag u om te letten op het soort vrucht dat het draagt, dit Licht, dat God is, want het gaat altijd terug naar het Woord van God en bewijst het Woord van God, predikt het Woord van God, en God bewijst dat Woord materieel aldus voor u. Er moet iets achter zitten.

34 Mensen hebben mij een profeet genoemd. Ik noem mijzelf geen profeet, want ik zou dat niet wagen te zeggen, maar ik heb... Zeg, ik kan dit zeggen: dat de Here mij dingen heeft laten voorzien, dingen verteld heeft die gebeurd zijn, zullen gebeuren, aan het gebeuren zijn, en niet één keer heeft het ooit gefaald in de tienduizenden keren. Alles wat Hij zei dat zou gebeuren, gebeurde. Dat weten we allemaal. Als er een persoon in dit zichtbare gehoor vanmorgen is, of waar dan ook, die één keer kan opnoemen dat het faalde, bent u vrij om op te staan en dat te zeggen. Maar als iedereen weet dat het iedere

keer, van de duizenden keren, het precies juist is geweest, zeg “amen.” [Samenkomst zegt: “Amen!”—Red.] Ziet u? Dus, dat zou hetzelfde zijn over de hele wereld.

³⁵ Iets staat op het punt te gebeuren. God stuurt deze dingen nooit zonder dat er een doel achter zit.

³⁶ Ik zat net te denken, hier; ik legde het hier, een van mijn aantekeningen. Dat ik vanmorgen een set manchetknopen draag. . . En velen van u hebben gehoord van deze filmster: Jane Russell; en haar moeder is een Pinkstergelovige, en Danny Henry is haar neef, haar volle neef, haar moeder haar zuster haar kind. Hij was Baptist. Hij stond in de samenkomst, een Zakenlieden samenkomst, in Los Angeles, Californië, twee jaar geleden.

³⁷ En ik was net klaar met wat grote, krachtige, sterke uitspraken te doen, dat zelfs de opziener, een van de algemene opzieners van de Assemblies of God, naar beneden naar het podium toe stapte, van boven op het balkon waar hij zat, en hij zei: “Ik geloof niet dat broeder Branham dat bedoelde.”

³⁸ Ik zei: “Ik moet het menen, meneer. Het is ZO SPREEKT DE HERE.” En toen—het ging over de gemeente in dit tijdperk.

³⁹ En rond die tijd: deze jongeman, die een zakenman is. . . Zijn broer is daar. . . hij was daar die ochtend bezig te filmen voor televisie, zijn andere broer is—is een inspecteur van de wegen in de staat Californië. En Danny Henry liep naar voren, nadat de samenkomst beëindigd was, het podium op, zoals *dit*, waar de mannen allen gezeten waren, kwam aanlopen om zijn armen om me heen te slaan. En hij zei deze woorden: “Broeder Branham, ik hoop dat dit niet heiligschennend klinkt, maar,” zei, “dat zou tot het 23e hoofdstuk van Openbaringen kunnen worden gemaakt.” Terwijl er maar 22 hoofdstukken in Openbaring zijn. Hij zei: “Ik hoop dat dit niet heiligschennend klinkt.” Hij had het maar amper gezegd. . . Nu, de jongen was een Baptist en wist niets over het bovennatuurlijke. Met zijn armen om me heen begon hij te spreken in een onbekende taal.

⁴⁰ En toen hij klaar was met spreken in een onbekende taal—er was een—een zwaargebouwde, donkere vrouw die vlak voor me zat—zij stond op, zei: “Dat heeft geen uitleg nodig.” Ze zei: “Ik kom uit Shreveport, Louisiana, of Baton Rouge, Louisiana.” Ze zei: “Dat is duidelijk Frans.”

⁴¹ Victor Le Doux, die een Fransman was, die ook daarboven zat, zei: “Zeker, ik ben een Fransman, en dat was perfect Frans.”

⁴² Ik zei: “Wacht eens even. Schrijft *u* op wat hij zei en schrijft *u* op wat hij zei, voordat u iets ook maar zegt. Schrijf op wat u zegt en laat ons uw aantekeningen zien.” En dus, de ene schreef het op, en de andere schreef het op: het was, zelfs de leestekens waren hetzelfde.

43 En dan, net rond die tijd, toen ze de aantekeningen naar voren brachten, kwam een knappe, jonge, blonde jongen van achteren aanlopen. Waar dat er niet genoeg ruimte voor hem was om te gaan zitten; hij stond achterin. Hij kwam naar voren lopen, zei: “Even een ogenblik; ik zou ook een aantekening willen geven.” Hij zei: “Ik ben de Franse tolk voor de VN, Verenigde Naties.” Hij zei: “Ik zou graag mijn aantekening willen achterlaten.”

44 En hier, alle drie de aantekeningen precies hetzelfde—in het Frans. En hier is hoe het er staat. Dit is de originele aantekeningen . . . aantekening, die er rechtstreeks van afgehaald zijn. Dit is Danny z'n eigen briefje die hij in zijn zak deed. Het ging natuurlijk in de Christelijke Zakenlieden enzovoort.

Omdat gij het smalle pad hebt gekozen, de moeilijkere weg; gij hebt gewandeld naar uw eigen keuze; gij hebt de juiste en nauwkeurige beslissing gekozen, en het is MIJN WEG.

Vanwege deze gewichtige beslissing, zal een groot deel van de hemel u wachten. Wat een glorierijke beslissing hebt gij genomen!

Dit in zichzelf is dat wat de geweldige overwinning in de goddelijke liefde zal geven en tot stand zal brengen.

45 Nu, de man ondertekende hier zijn naam, “De bovenstaande verklaring werd vertaald door . . . van Danny Henry die profeteerde over broeder Branham, gegeven door drie getuigen in de cafetaria in Los Angeles, Californië.”

46 Nu: deze zelfde jongeman, die deze profetie gaf, niet wetende wat hij zei, was in Jeruzalem ongeveer een maand geleden. Hij had het voorrecht om naar het graf te gaan en daar te liggen waar Jezus was gestorven, en begraven was. En dus, terwijl hij daar lag, zei hij dat ik in zijn gedachten kwam, heel sterk, en dat hij begon te wenen. Zei: “Hoe dat het toch zo moeilijk is geweest voor broeder Branham om tegen de wereld te staan, en deze dingen, en alle kerken!”

47 Zoals het—het eens gezegd werd van één, van de, Billy Grahams team; zei: “We kunnen Billy Graham zien, omdat alle kerken samen verenigd zijn voor hem. We zien Oral Roberts, de Pinkstermensen. Maar hoe hebben we ooit iets, wanneer het in strijd is met wat de mensen geleerd is?” Het is God.

48 En, Danny, wat hij doet, als hobby: hij maakt kleine steentjes. Hij liep naar waar het kruis was neergezet, waar ze zeiden dat het kruis in de rots stond. Er was niemand in de buurt, dus brak hij een klein stukje steen af, en hij stopte het in zijn zak als souvenir, kwam thuis en maakte er voor mij een paar manchetknopen van. En vreemd genoeg, toen hij ze maakte, leken ze met bloed bevlekt te zijn. En dwars door elk van hen, in continuïteit, loopt een

recht, smal pad, dwars door beide heen. Nu, dat zou misschien gewoon een... Ziet u, iemand anders zou het misschien niet opmerken, maar voor mij is het tot aanvulling op de dingen die ik geloof. Ik geloof dat alles een betekenis heeft.

⁴⁹ En nu, in deze tijd, wat de Here ook heeft... Als dit niet is waar Hij van profeteerde, van Maleachi 4, en van, ook van Lukas 17 en vele andere Schriftgedeelten die gebeuren moeten in deze laatste dag, mag ik dit tot slot zeggen, heeft het het fundament gelegd voor de man wanneer hij komen zal. Dus ik ben heel dankbaar dat God almachtig, als het zo is, mij een klein iets heeft laten doen, in mijn ongeschoolde toestand, om mijn waardering te tonen voor Zijn liefde voor mij, mijn liefde voor Hem, en onze liefde voor de mensen.

⁵⁰ Daarom benader ik in oprechtheid dit onderwerp van *Huwelijk en echtscheiding*. Moge God ons allen genadig zijn.

⁵¹ En nu, luister aandachtig. En zusters: sta niet op om naar buiten te gaan; blijf nog even rustig zitten. Broeders: doe hetzelfde. Zet uw toestellen daar niet uit, die op deze aansluiting zitten. Doe dat niet. Blijf gewoon een aantal minuten rustig zitten tot het voorbij is. Luister aandachtig. Als u er niet mee eens bent, noteer dan de Schriftgedeelten die ik gebruik en bestudeer ze dan in gebed voordat u uw beslissing neemt.

God, help ons, als wij proberen dit onderwerp te benaderen.

⁵² Nu, het zal misschien een beetje lang zijn. Ik wil niet dat u haast heeft. En neem gewoon de tijd, wij allen, en het Woord van God oprecht bestuderen, en grondig, als we het mogelijkerwijs weten te bestuderen.

⁵³ Laten we beginnen met Mattheüs, het 19e hoofdstuk. En te beginnen, denk ik, met het 8e vers, van het 19e hoofdstuk, wens ik te beginnen. Ik zou ook mogen beginnen met het 1e en doorlezen tot het 8e vers van het 19e hoofdstuk.

⁵⁴ Nu, onthoud: deze dingen die ik zeg moeten vanuit het Woord van God komen. Het kan niet mijn eigen mening zijn, want mijn mening is net als die van ieder ander. Maar het moet in continuïteit zijn met het Woord van God. Onthoud: God houdt alles in continuïteit. Hij verandert nooit. Hij is Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer. Gelooft u dat? Hij is Dezelfde.

⁵⁵ Nu zal ik voorlezen, uit het 19e hoofdstuk.

En het geschiedde toen Jezus deze woorden geëindigd had, dat Hij vertrok van Galilea en in het gebied van Judea kwam over de Jordaan;

En vele scharen volgden Hem, en hij genas ze...

De Farizeeën kwamen ook tot Hem, om Hem te verzoeken,...

56 Ik pauzeer daar zodat u de nadruk krijgt over wie het was die Hem verzochten.

. . . zeggende tot Hem: Is het geoorloofd voor een man om zijn vrouw weg te zenden om iedere reden?

En Hij antwoordde en zei tot hen: Hebt u niet gelezen, dat Hij Die ze in het begin gemaakt heeft, hen mannelijk en vrouwelijk heeft gemaakt,

En gezegd heeft: Daarom zal een man vader en moeder verlaten, en zal zijn vrouw aanhangen, en die twee zullen één vlees zijn?

Daarom zijn zij niet meer twee, maar één vlees. Wat dus God samengevoegd heeft, laat de mens dat niet scheiden.

Zij zeiden tot hem: Waarom heeft dan Mozes geboden een scheidbrief te geven en . . . haar weg te zenden?

En Hij zei tot hen: Mozes heeft vanwege de hardheid van uw harten u toegelaten uw vrouwen weg te zenden; maar van den beginne is het zo niet geweest.

Nu, God helpe ons.

57 Dit Schriftgedeelte, met deze vraag, werd Jezus mee geconfronteerd, helemaal aan het begin van Zijn bediening. En Mozes werd ermee geconfronteerd, helemaal aan het begin van zijn bediening. Het is een allereerste vraag in de harten van gelovigen, want de gelovige probeert alles te doen wat hij weet te doen om juist te leven voor God. Daarom, komt er een vraag aan de orde over religie, dan komt de zaak over *Huwelijk en echtscheiding* aan de orde. Waarom? Omdat het de oorzaak is van de erfzonde. Dat is waar de zonde begon. En dat is de reden dat het iedere keer weer ter sprake wordt gebracht, omdat het het oorspronkelijke begin van de zonde is.

58 Nu, ik zal geen tijd hebben om al deze dingen uit te leggen, maar ik zal blij zijn om uw brief te beantwoorden, of wat ik ook maar kan. Of we hebben de boeken die hierover geschreven zijn, en veel vragen, en zelfs knipsels uit kranten en dergelijke hier om dit te bewijzen; wij weten dat het Eva was (de appel die ze zou hebben gegeten, terwijl het niet eens Schriftuurlijk is— nu beweren ze dat het een abrikoos was; het was geen van beide.); zij pleegde overspel, dat het eerste kind voortbracht, wat Kain was, Satans eigen zoon; want in hem lag het kwade. Het kwam niet door Abel. Satans zoon was Kain.

59 Ik ken uw vraag nu: “Eva zei: ‘Ik heb een man van de Here gekregen.’” Dat is helemaal juist.

60 U zou de gemeenste vrouw in de stad kunnen nemen, de slechtste man; als ze een baby zouden krijgen, zou het van de Here moeten komen, omdat God wetten heeft die zijn ingesteld.

En deze wetten—zoals de zon om op te komen; zet je een klit in een goede akker, zal hij groeien. En het moet groeien, want het is Gods wet. Wanneer zaad geplant wordt, moet het groeien. En niets kan leven doen groeien dan God, omdat het onder Zijn wetten werkt. Daarom, toen het kwade zaad geplant werd in de schoot van—van Eva, moest het voortbrengen, want het is Gods wet, van voortplanting. En het kon niets anders doen dan het voortbrengen, en het moest van God komen.

⁶¹ Dat is de reden dat mensen soms zeggen “dat kleine baby’s die niet met Christelijke ouders geboren worden, verloren zijn.”

⁶² Jezus Christus’ bloed verzoent voor het kind, het maakt mij niet uit hoe zeer het werd geboren en hoe slecht het werd geboren. Hij is het Lam van God dat de zonde van de wereld wegneemt. Het kleine kind kan zich niet bekeren omdat het niets heeft om zich van te bekeren, en dat was de zonde van de wereld die werd weggenomen door het bloed van Christus. Baby’s gaan naar de hemel.

⁶³ Het is de erfzonde, en dat is de reden dat het—dat het gevraagd wordt. Wanneer er een groot fenomeen van God komt, zowat het eerste: “Wat met huwelijk en echtscheiding?” Nu, zoals altijd, is het nog steeds een vraag die onder de mensen leeft. Zoals het was in de tijd van Jezus, zoals het was in de tijd van Mozes, het is het altijd geweest en is tot op heden een vraag onder de mensen, omdat de mensen willen weten wat de waarheid is.

⁶⁴ Maar waar er een vraag is, moet er ook een antwoord zijn. En nu, als er een antwoord is, zoals ik eerder deze week heb gezegd, moet er een correct antwoord zijn. En als wij een antwoord ergens op krijgen, en het—en het niet klopt, dan weten we dat het fout was. Maar er is . . . je zou nog steeds vragen totdat de ware vraag beantwoord is, als je de waarheid wilt weten. En omdat dit een Bijbelse vraag is, moet het ook een Bijbelse antwoord zijn.

⁶⁵ Het is zoals ik gezegd heb, als ik vanmorgen naar het oosten wilde gaan, en het beste dat ik wist was dit— ik een bepaald iets in het veld moest vinden en het lag pal oostwaarts, en ik ging naar het oosten. Zei iemand: “Broeder Branham, *dit* is oost.” Het is oost, potentieel, maar het is noordoost. Ik zou precies het voorwerp waar ik naar zocht, voorbijlopen; ik zou terugkomen, wetende dat het fout was. En dan, als iemand zou zeggen: “Broeder Branham, ga *deze* kant op, naar rechts.” Nu, dat is potentieel ook oostwaarts, maar het is zuidoost. Ik zou het voorwerp waar ik naar zocht verliezen, omdat ik over de grenzen ging van de perfecte en directe weg.

⁶⁶ Nu: als dat zo is: we hebben twee denkrichtingen over *huwelijk en echtscheiding*. En dat is, de ene zegt “dat een man alleen maar één keer getrouwd kan zijn, tenzij zijn vrouw dood is.” En dat is één van de vragen; maar als u dat gaat volgen, gaat u overboord. En dan zegt de volgende: “O, als de vrouw,

of de man, een van beiden, overspel heeft gepleegd, kan hij of zij weggezonden worden en weer trouwen.” Dan komt u erachter dat u daarmee overboord zit.

⁶⁷ Dus, ziet u: het is noch zuidoosten noch noordoosten; wij willen precies het oosten. U komt zonder Schrift te zitten wanneer u *deze* kant op gaat; u komt zonder Schrift te zitten als u *die* kant op gaat. Wij willen weten waar de Schrift overeenkomt met de Schrift, en weten wat de waarheid ervan is. Beide nemen een andere weg, en falen om het juiste antwoord op te leveren, maar er moet alsnog een antwoord zijn.

⁶⁸ Het is net zoals, vandaag, zijn er twee grote doctrine-richtingen, in de gemeente; een ervan is Calvinisme; de andere is Armin-... Arminianisme. Een ervan is wettisch; de andere is genade. En we komen erachter dat de mensen die in genade geloven, de Calvinisten, zij zeggen: “Prijs God, het kan mij geen kwaad om te roken, het kan mij geen kwaad om te drinken. Ik kan deze dingen doen; ik heb eeuwige zekerheid.” Dan zien we dat de andere kant, bij de legalist, zei: “O, ik zou hem willen uitkafferen, ik zou hem flink de waarheid willen zeggen, maar ik ben een Christen, ik moet mijn mond houden.” Ziet u, u vindt uzelf op twee verschillende wegen, en geen van beide is juist. Nu, dat is moeilijk om dat te zeggen, maar het is de waarheid.

⁶⁹ We bevinden ons op twee verschillende wegen: de ene die één kant opgaat; de andere een andere kant op. Nu, laten we zien wat de waarheid is.

⁷⁰ Nu, luister en kijk of dit zinvol voor u klinkt. Bijvoorbeeld, als ik me klaarmaak om overzee te gaan, en ik zal mijn eigen gezin nemen: ik zal mijn vrouw bij me roepen, en ik zal zeggen: “We gaan... ik ga overzee, lieverd.” Nu, hier is de wettische kant: “Nu, mijn vrouw, ik ga jou de wet voorschrijven! Als jij met een man flirt terwijl ik weg ben, ben jij als ik terugkom een gescheiden vrouw. En ik wil niet dat jij naar iemand anders lonkt, wil niet dat je flirt! Begrijp je dat? Ik ben je man! Als je dat doet, ga ik je wegzenden als ik terugkom.”

⁷¹ Dan steekt zij haar hand uit en pakt mij bij de stropdas en zegt: “Mijn beste man, ik wil jou iets vertellen, zie, zie je, dat als jij naar een vrouw lonkt of een vrouw mee uitneemt of met een vrouw flirt, dat je een gescheiden man zult zijn wanneer je terugkomt.” Nou, zou dat niet wel een gelukkig thuis zijn? Dat zijn legalisten. Goed.

⁷² Nu, de andere kant is, dat als ik overzee ga en ik een fout maak... Erheen gaan en zeg: “Nu, kijk, ik zal *deze* vrouw mee uitnemen. O, het is in orde met mijn vrouw, het maakt haar niet uit.” Mijn vrouw zegt: “Ik zal met *deze* man uitgaan. Het is in orde met Bill, het maakt hem niet uit.” Als het mij niet uitmaakt, dan is er iets mis met mij; ik hou niet van die vrouw op de juiste manier. En als het haar niet uitmaakt, is er iets mis met haar. Zij

is mijn vrouw; ik wil niet dat andere mannen met haar flirten. Zij is *mijn* vrouw.

⁷³ Nu, de juiste manier ervan is: er is, allebei hebben ze een waarheid, maar niet de exacte waarheid.

⁷⁴ Nu, wanneer ik overzee ga, om het goed te maken, verzamelt zich mijn kleine gezin bij elkaar en wij bidden met elkaar. En ik draag ze op aan God en zij dragen mij op aan God. En als we dat doen, gaan we overzee. . . ga ik overzee. Nu, ik weet dat ze van mij houdt; ik heb vertrouwen in haar. Zij. . . en ik hou van haar; zij heeft vertrouwen in mij. Zolang ik zo van haar hou, heeft zij geen zorgen dat ik een andere vrouw mee uitneem. Zolang zij van mij op de juiste wijze houdt, wel, is het niet nodig dat ik eraan denk dat een andere man met haar zou uitgaan, want zij is mijn vrouw, en ik geloof haar.

⁷⁵ Ik geloof dat als ik daadwerkelijk iets verkeerd zou doen, een fout zou maken, en met een vrouw zou uitgaan, en terug zou komen en het haar zou belijden en haar vertellen: “Meda, ik bedoelde niet dat te doen. Ik ben gewoon in een val gelopen; deze vrouw rende gewoon naar me toe en—en greep me bij m’n arm en begon *zus en zo*,” geloof ik dat ze het zou begrijpen. Ik geloof dat zij het mij zou vergeven. Maar ik zou het voor niets ter wereld doen, omdat ik haar liefheb. Al zou ze mij vergeven, zou ik het niet doen. Ik zou haar voor geen goud willen kwetsen. Al weet ik dat ze het mij zou vergeven, wil ik haar niet kwetsen.

⁷⁶ En zo is het ook met God. Als ik. . . als een *filo*-liefde, wat menselijke liefde is, vriendschapsliefde, een man zo kan laten voelen over zijn vrouw, wat dan met *agapao*-liefde, het Griekse woord dat “de liefde van God” betekent, hoe zou dat mij doen voelen over Jezus Christus? Ik, zolang ik het wil gaan doen, is het in mijn hart om het te doen! Of. . . ik zeg, zolang het in mijn hart is om het te doen, ga ik het doen. Legalisme laat me het niet doen, omdat ik weet dat ik gestraft zou worden als ik het doe. Maar de echte waarheid erover is, wanneer de liefde van God in uw hart komt tot u het *wilt* doen. Dat is de waarheid ervan. Daar zijn de twee richtingen. Niet legalisme, of het andere, of het Calvinisme; het is beide.

⁷⁷ Nu, wij komen erachter dat er vandaag bovendien veel verschillende denominaties zijn. Er is de Katholieke kerk, de Protestantse kerk. Elk van hen zegt dat zij de weg zijn, ziet u: “Wij hebben de weg, wij zijn de waarheid.” Er is de Methodist, die zegt: “Wij hebben de waarheid.” De Baptist zegt: “Wij hebben de waarheid.”

⁷⁸ Wel, wat mij betreft, zolang zij zich zo voelen, is het niet zo, want Jezus zei: “Ik ben de waarheid.” Ziet u?

⁷⁹ Daarom, zoals mijn prediking gisteravond was, dat Hij de plaats is waar God Zijn Naam plaatste, de enige plaats om te aanbidden. U bent geen Christen omdat u een Protestant bent.

U bent geen Christen omdat u Katholiek bent. U bent geen Christen omdat u Methodist, Baptist of van Pinksteren bent. U bent een Christen omdat u gedoopt bent in Jezus Christus door de Heilige Geest; niet door water. “Er is één geloof, één Here, één doop,” dat is de doop met de Heilige Geest. Waterdoop neemt u op in een gemeenschap. De doop met de Heilige Geest neemt u op in Christus. Daar is de waarheid.

⁸⁰ We hebben ook twee gedachten over dit *huwelijk en echtscheiding*. Nu dat onze Here het Zeven Zegel-geheimenis van Zijn Woord voor ons heeft geopend, in deze laatste dagen. Nu, voor velen van u is dit misschien Grieks voor u, maar mijn gemeente begrijpt het. Door wat? En u hebt gehoord over de visioenen en wat er heeft plaatsgevonden. En de vraag is een Bijbelse vraag—we worden hier uitgenodigd om te geloven dat er een waar antwoord moet zijn op het hele verborgen geheim dat verborgen is geweest sinds de grondlegging van de wereld. En de Bijbel profeteert en zegt dat in deze dag deze geheimen bekend zouden worden gemaakt. Openbaringen 10: “En bij het bazuinen van de zevende engel, de Laodicea-boodschapper, zouden de geheimenissen van God bekend worden gemaakt.” En dit is het laatste tijdperk, wat die van Laodicea is.

⁸¹ Kijk naar heel deze opwekking, die vijftien jaar of langer aan de gang is geweest, en niet één denominatie eruit voortgekomen. Luther had een opwekking, daar ging een denominatie; Wesley, daar ging een denominatie; Alexander Campbell, daar ging een denominatie; al deze andere grote. . . John Smith enzovoort: denominaties; Moody, en zo door. Maar hier is er één geweest. . . Meestal duurt een opwekking slechts ongeveer drie jaar. Maar dit is al meer dan vijftien jaar aan de gang en niet één denominatie is eruit voortgekomen, want dit is de Zaadtijd. Er is geen kaf meer; nadat het ene kaf weg is, is het Zaad.

⁸² God is gereed, als Hij het nu niet doet, zal Hij een gemeente tot volmaaktheid roepen door Zijn Woord, Jezus Christus. Merk op: er moet ergens een antwoord zijn, en omdat het Zeven Zegel-geheimenis van God—Zeven Zegels. . .

⁸³ Hoeveel begrijpen dat: steek uw hand op. Laten we eens zien. Ik denk dat de meesten van hen onze gemeente is van in de omgeving—luister. Zo niet zullen de boeken vrij spoedig verschijnen, over het onderwerp. We hebben boeken, enkele boeken nu erover.

⁸⁴ Jezus, in onze tekst, nodigt ons uit om terug te gaan naar het begin voor het ware, Schriftuurlijke antwoord.

⁸⁵ Nu, toen Hij hiermee geconfronteerd werd, waren er twee dingen in zicht. De priesters zeiden tot Hem: “Kan een man zijn vrouw wegzenden, een ander huwen, om iedere reden?”

En Jezus zei: “Het was niet zo van den beginne.”

Toen zeiden ze: “Mozes stond ons een scheidbrief toe, en om haar weg te doen voor alles wat ze maar wilden.”

⁸⁶ Hij zei: “Dat, Mozes deed dat vanwege,” (ik laat dat even inzinken, “vanwege de hardheid van uw harten; maar van, of in het begin, was het niet zo.” De vraag!

⁸⁷ De vraag vandaag, zoals over wereldvrede: “Komt het door de politiek, vereniging van naties, verenigd?” Ik zeg tegen u: neen. Het heeft altijd gefaald en het zal dat opnieuw. Maar er blijft een waar antwoord op de vraag: “Zal er vrede op de aarde zijn?” Ja: wanneer de zonde van de aarde verdreven is, zal er vrede zijn. Maar tot die tijd zal er geen vrede zijn: “Natie zal tegen natie opstaan en koninkrijk tegen koninkrijk.” God gaf een remedie voor zonde. Luister nu aandachtig. God gaf de remedie om de aarde van de zonde te bevrijden, maar de mens van de aarde wil Gods remedie niet aanvaarden.

⁸⁸ God gaf ons een remedie en een manier om onze vrouwen te trouwen en met hen te leven, maar de mens wil Gods remedie niet aanvaarden, wil Zijn Woord erover niet aanvaarden. Jezus heeft gezegd: dit. En dit herinnert ons aan—van Zijn Woorden, wetend dat Hij zei: “Hemelen en aarde zullen falen, voorbijgaan, maar de Mijne niet.”

⁸⁹ De vraag, het ware antwoord, waar Jezus wilde dat we naar teruggaan, is om terug te gaan naar het begin. Dat zou dan in Genesis zijn, want het woord *Genesis* is het zaadhoofdstuk voor elke vraag in de Bijbel. En u moet altijd teruggaan naar het zaad, om te zien wat voor soort zaad in een akker is, om erachter te komen wat uw gewassen zullen zijn. Nu—wat voor zaad is er gezaaid? Genesis, als het zaadhoofdstuk: we zouden teruggaan naar Genesis. Jezus introduceerde ons aan dat Schriftgedeelte: “In den beginne.” Nu, onthoud, dat is toen de tijd begon. Daarvoor was er de eeuwigheid. Nu, onze vraag daar was—let op: als wij teruggaan naar het begin.

⁹⁰ Nu, faal dit niet! En dat is de reden dat ik langzaam wil spreken, zodat de mensen aan de lijnen, en dat de band het duidelijk zal zegen.

⁹¹ Als Jezus zei: “Ga terug naar het begin,”—er was slechts één paar van alles op aarde. Er was één Adam, één Eva; zij werden samengevoegd door God alleen. Eén vrouwelijk paard, één mannelijk; één vrouwelijke papegaai, één mannelijk. “In den beginne,” zoals Hij ons vertelde om terug te gaan, was er slechts één paar van alles. Is dat waar? Dan ontdekken we dat alles “in den beginne” in volmaakte orde en harmonie met God verliep; niets was uit evenwicht.

⁹² Alles in de hemel is nog steeds in orde; al de sterren, de sterrenstelsels, het zonnestelsel, alles, is perfect in orde. Beweegt er zich één van, zou het het hele programma onderbreken.

⁹³ Nu: luister. Ziet u? Eén onderbreking bederft het gehele programma! Nu, toen de mensen in continuïteit met God liepen, met één man en één vrouw, zondigde deze vrouw, en het bracht het hele aardse programma uit de continuïteit met God. Daarom: één woord dat aan dit Boek wordt toegevoegd, of één woord dat eruit wordt genomen, gooit de Christen uit de continuïteit met God, gooit de gemeente uit de continuïteit met God, gooit het gezin uit de continuïteit met God. Elke gelovige kan eruit worden gegooid door niet elk Woord van God te aanvaarden.

⁹⁴ Dan was het de vrouw die de scheiding veroorzaakte van het lieflijke huis. Het was niet een cherubim, die de aarde hinderde. Het was niet Adam, die het huis eruit gooide. Het was niet iets anders, dat het huis eruit gooide en de hele zaak uit de continuïteit bracht, maar een vrouw, Eva. En het is hier dat “het begin” waar Jezus over sprak, verbroken werd. Jezus zei: “In het begin maakte God één, mannelijk, één vrouwelijk, van elke soort.” En nu, toen deze vrouw . . . niet het vrouwelijke paard, niet de vrouwelijke hond; maar de vrouw; zij verbrak de gehele continuïteit van Gods werking op de aarde en gooide alles in de dood. De vrouw, niet de man; zij brak het verbond. Zij brak het verbond, want (waarom?) zij stapte over de grenzen heen van Gods Woord. Nu: als zij haar verbond met haar man verbrak, zij haar verbond met God verbrak; dan, omdat ze het verbond met God had verbroken, brak ze het met haar man.

⁹⁵ En wanneer u uw belofte en uw verbond ten opzichte van Gods Woord verbreekt: dat is wat zoveel onwettige kerkleden heeft veroorzaakt, omdat een groep mensen bij elkaar kwam, en zei: “Wel, dat betekende *dat* niet,” en het werpt de hele organisatie uit de continuïteit met het Woord. “Wij geloven dat niet. Dr. Jones zei dat het niet zo was.” Maar zolang God zei dat het zo is; Hij zei: “Laat ieder mens z’n woord een leugen zijn en het Mijne de waarheid zijn!” Daar verbreekt het de continuïteit.

⁹⁶ Nu: wij zien, aangezien de continuïteit verbroken is, dat dan de levenslijn verbroken was; ook dat de tijdslijn verbroken was; het verbond verbroken was—alles viel uiteen! Wat veroorzaakte het? Een vrouw. Dat is wat het verbond verbrak. Nu, als u dat wilt lezen, kunt u het lezen: Genesis 3.

⁹⁷ Nu: het was toen dat de man werd gesteld om over de vrouw te heersen, door Gods Woord. Zij was niet langer zijn gelijke. Zij was zijn gelijke qua aard, weet u; maar toen zij Gods Woord brak, stelde God een man aan om een heerser over haar te zijn. Genesis 3:16, als u het wilt opschrijven. Zij was niet langer de gelijke van de man. Zij was de breker van Gods Woord.

⁹⁸ Ziet u niet: “zij,” zij, de gemeente hier beneden? De breker van Gods Woord—dat wierp haar volledig uit de continuïteit. En dat is wat de gemeente heeft gedaan, en ’t heeft geestelijke dood

over de hele zaak geworpen. Nu zult u begrijpen waarom ik zo op deze dingen hamer. Het is de waarheid! Dit zijn Bijbelse feiten.

⁹⁹ Merk op: waarom deed zij zoiets als dit? Hoe kon die lieflijke, mooie, volmaakte vrouw . . . ?

¹⁰⁰ Ik zag een schilderij, eens, ik geloof dat het in Griekenland was, van een kunstenaar die een beeld van Eva schilderde. Zij was het afschuwelijkste uitziende wezen dat u ooit hebt gezien. Dat laat zien wat een vleselijk verstand naar kan kijken. Maar dat was ze niet; ze was mooi, want ze was volkomen vrouw, helemaal vrouw.

¹⁰¹ Merk op: waarom deed zij zoiets, terwijl ze in die hoge orde was? Zij stond daar bij de man, gelijk aan hem. Maar we weten nu allemaal dat ze haar gelijkwaardigheid met de man verloor toen ze zondigde, en God zei: “De man zal van hier af aan uw heerser zijn.” Nu, dat is de Schrift. Als u het wilt, kunnen we het lezen.

¹⁰² En ik geef u de Schriften om tijd te besparen voor deze grote aansluiting door het hele land zodat u het zelf kunt lezen.

¹⁰³ Merk op, de reden waarom ze dat deed. Hoe is Satan ooit bij haar gekomen?

¹⁰⁴ Wist u dat Satan ooit gelijk met God stond? Zeker was hij dat—alles behalve een schepper; hij was alles—stond aan de rechterhand van God, in de hemelen, de grote leidende cherubim.

¹⁰⁵ Merk op: de reden dat ze dit deed: ze was niet in de oorspronkelijke schepping. Zij is niet in Gods oorspronkelijke schepping; zij is een bijproduct. Daarom, “in het begin,” zoals Jezus ernaar verwees, was zij geen oorspronkelijk geschapen wezen van God. Zij is een bijproduct van een man, toen Jezus naar “het begin” verwees.

¹⁰⁶ Vergeet niet: Adam was zowel mannelijk als vrouwelijk, in de oorspronkelijke schepping, één; maar daarna werd hij gescheiden door een rib.

¹⁰⁷ Merk op: maar een bijproduct—en let op: de enige van heel Gods schepping, van elk dier en al het andere was zij de enige die zo ontworpen was. Elk ander vrouwelijk wezen was in de oorspronkelijke schepping. Alle andere vrouwtjes waren in de oorspronkelijke schepping, maar Eva was niet in de oorspronkelijke schepping. Ziet u, dat moest zo gemaakt worden. We komen daar na een poosje op. Merk op: in deze schepping waarin ze zich bevond—niet in het oorspronkelijke, maar een bijproduct. En in deze schepping is er . . .

¹⁰⁸ Nu, ik wil uw gevoelens niet kwetsen, maar ik wil u de waarheid vertellen. En blijft u maar rustig zitten, u doet het prima.

¹⁰⁹ Er is niets ontworpen om zo bedrieglijk te zijn als een vrouw, die bedrieglijk is. Er kan niets anders zijn; er is niets gemaakt om zo te zijn.

¹¹⁰ Bovendien is er niets dat zo gemakkelijk kan worden misleid als een vrouw. Nu, de val bewijst dat deze uitspraak waar is—de val in het begin.

¹¹¹ Zij was niet in het oorspronkelijke begin schepping. Zij was in Adam, maar niet in een vrouwelijk geslacht, zij zelf, in het begin. Zij was een bijproduct die gemaakt werd.

¹¹² Nu, er is niets ontworpen dat kan misleiden en zo gemakkelijk misleid kan worden als een vrouw. Er is niets ontworpen of dat zo laag kan zinken als een vrouw kan. Denk nu na. Er is niets ontworpen, in heel de schepping, dat zo laag kan zinken als een vrouw dat kan. Zij kan een man z'n hart aan stukken scheuren, gemakkelijker dan wat ter wereld ook is, zijn vrouw. Laat die aardige kleine vrouw maar eens met een andere man omgaan; kijk naar die man die daar zit met zijn kinderen, de tranen die uit zijn ogen stromen. Zij is zo ontworpen. Zij is ontworpen om dit te doen. Er is geen varken, geen hond, of geen ander dier, ontworpen zoals zij, of die zo laag kan zinken als zij kan zinken. Nu, dat is waar.

Met achting voor mijn zusters; ik wil gewoon dat u oplet.

¹¹³ Geen dier kan immoreel zijn. U noemt de hond een “teef,” de vrouwelijke hond, u noemt het mannetje. . . varken een “zeug,” maar haar moraal gaat een miljoen mijl uit boven die van menig Hollywoodster. Zo laag is ze ontworpen om te zinken. Zij kan niet. . . Denk hier nu eens aan. Er is niets ter wereld dat gemaakt is in Gods schepping dat immoreel kan zijn, zo laag kan zinken.

¹¹⁴ U zegt: “Wacht even, ‘de man!’” We zullen daar aan toe gaan komen. De vrouw moet “ja” zeggen.

¹¹⁵ Merk op: er is niets ontworpen om zo laag te zinken of vies te zijn dan een vrouw. Een hond kan het niet; een varken kan het niet; een vogel kan het niet. Geen dier is immoreel, noch kan het dat zijn, want het is niet ontworpen zodat het dat kan zijn. Een vrouwtjesvarken kan niet immoreel zijn; een vrouwtjeshond kan niet immoreel zijn; een vrouwtjesvogel kan niet immoreel zijn. Een vrouw is de enige die het kan.

¹¹⁶ Ziet u nu waar Satan naartoe ging? Ziet u? Maar nog steeds heeft zij, is zij degene die de macht heeft om “ja” of “nee” te zeggen. Ziet u, het hangt ervan af waar ze zich aan wil houden. Ziet u? Nu, hier kunnen we duidelijk het slangenzaad zien, waar het binnenkwam. Er is maar één plaats waar hij naartoe kon gaan. Als dat het niet zou beklinken, is iemand blind. Ziet u? Zie, het moest daarnaartoe gaan.

¹¹⁷ Merk op: de reden dat dieren het niet konden doen, een vrouwelijk dier: zij waren in de oorspronkelijke schepping. Maar

de vrouw was niet in die oorspronkelijke schepping. Nu gaan we terug om dit op te graven en u dan rechtstreeks naar de moderne tijd brengen in het Testament.

¹¹⁸ Zij is alleen ontworpen voor vuiligheid en onrein te leven. Een hond kan dat niet, en geen ander vrouwtje kan dat. Het is enkel de vrouw die dat kan. Een hond of welk ander dier dan ook, eenmaal per jaar, en dat voor haar baby's; niet voor seksueel genot, maar voor haar baby's. De ouwe zeug, de ouwe teef, éénmaal per jaar, één moment; dat is voor haar jongen. Maar een vrouw is ontworpen voor elk moment dat ze maar wenst. Ik heb hier nu wat dingen doorgestreept; u kunt zich de rest wel voorstellen. Een hond kan dat niet; een vrouw wel. Ik hoop dat de Heilige Geest u de rest openbaart van wat ik hier heb doorgestreept.

¹¹⁹ Zij is de enige soort, vrouwelijke soort die mooier is gemaakt dan het mannetje. Er is geen andere soort onder wat ook maar. Alle andere schepselen van God zijn mooie mannetjes, zoals bij dieren, vogels, enzovoort—altijd het mannetje dat mooi is.

¹²⁰ Kijk naar het grote reebok: grote, fijne hoorns, grote soort; en de kleine, bescheiden hinde. Kijk naar de grote haan met al zijn mooie veren; en de kleine, bruine hen. Kijk naar de vogels: de haan en de hen. Waarom? Waarom was het zo, bij al de schepselen van God? Elk schepsel, in het mannelijke, is het mooiste. Onder de schapen, onder de—de varkens, onder de paarden, onder wat dan ook, is het altijd het grote mannetje dat mooi is—en bij de vogels.

¹²¹ Maar in het menselijke ras is het de vrouw die mooi is, niet de man; als hij het is, is er iets mis, is er ergens gekruist zaad. Oorspronkelijk is het op die manier. Waarom? Waarom werd het gedaan? Om daardoor te misleiden. Haar ontwerper, Satan, werkt bovendien nog steeds aan haar, in deze laatste dagen.

¹²² Laat me hier even een ogenblik stoppen. “Mooi!” Wist u dat bij de eerste vernietiging, op internationaal vlak, van de wereld, of wereldwijd, te danken was aan mooie vrouwen? “Toen de zonen Gods zagen dat de dochters der mensen schoon waren, namen zij tot zich vrouwen.” Is dat juist?

¹²³ Hebt u opgemerkt: de toename van schoonheid van vrouwen in deze dag? Ik heb de foto gezien van Pearl O'Brien, die verondersteld werd ooit de mooiste vrouw van het land te zijn. Er is geen tienermeisje op deze school die haar niet in de schaduw zou stellen, als het op schoonheid aankomt.

¹²⁴ De toename van de schoonheid van vrouwen toont de tijd van misleiding. Wanneer zag de kerk er ooit mooier uit dan vandaag? Alles is een vertoning van grote, prachtige gebouwen en miljoenen van *dit* en miljoenen van *dat*. Ziet u het niet: “zij,” de misleiding!

¹²⁵ Nu: er is niets dat kan zinken als zij; en zij is ontworpen zodat zij misleidend kan zijn. En Satan is werkelijk bezig vandaag aan haar te werken, in deze laatste dagen, omdat hij haar ontwerper is. Ik kan dat nu bewijzen. Om helemaal terug te gaan naar het begin: wie begon aan haar te werken, Adam of Satan; God of Satan? Ziet u, dat is háár ontwerper. Het is haar voornaamste wapen, om mannen naar haar vuiligheid te werpen; als mooie vrouw kan ze een man welke kant ze maar wil op laten gaan. Broeder, het is niet de illegale kroeg daar die de man pakt; het is de knappe vrouw die zich half gekleed op straat heen en weer draait. Dat is wat . . . Dat is de verleidster, daarzo. En zij is er dodelijk mee, absoluut dodelijk. U mag mij betwijfelen over dat Satan haar ontwerper is, maar dat is de waarheid. Satan heeft haar ontworpen. Hij doet het nog steeds.

¹²⁶ Laat mij u iets in de Schrift tonen. Ik moet u terugbrengen naar de Schrift en vorm uw mening als u er vandaag naar kijkt.

¹²⁷ Satan is degene die dat soort schoonheid vertoont. Als we opletten, was hij de allerschoonste van alle engelen in de hemel. Is dat juist? En hij verlangde ernaar om de hemel een mooiere plaats te maken dan het koninkrijk van Michaël. Is dat juist? Ook, om te laten zien dat Kain zijn zoon was, bood hij een mooiere aanbidding aan— versierde zijn altaren met vruchten en bloemen, enzovoort. Is dat juist? Prachtig! Zonde is prachtig, wat wij vandaag schoonheid noemen. En zonde is misleidend door schoonheid. U zou nooit naar een vrouw kijken die over straat loopt en kunnen zeggen wat er in haar hart is. Ziet u? Maar ik wilde deze dingen zeggen zodat u kunt zien waarom Satan haar ontwerper is. Dat klopt precies, zijn eigen zoon bewees het, Kain. Nu: ze is mooi zodat zij kan misleiden.

¹²⁸ De wereld is prachtig zodat het kan misleiden. Ik bedoel *kosmos*, het wereldstelsel. Het is prachtig, zodat het kan misleiden; grote fijne plaatsen en luxe.

¹²⁹ Weet u nog, de profeet Amos, toen hij erheen kwam en neerkeek in de stad, en het zag zoals een modern Hollywood: zijn kleine ouwe ogen werden klein, onder dat grijze haar dat in zijn gezicht hing. En hij liep daarheen met een boodschap en barstte los op die plaats. Hij zei: “Juist de God Die u beweert te dienen, zal u vernietigen!” Dat is juist.

¹³⁰ Zonde, het is mooi. Ze beelden Judas uit als een oude dronken zuiplap hier ergens op straat, en een mond die openhangt met vliegen erin, enzovoort, als Judas. Judas was knap, sterk, een bedrieger. Het is niet die kerel om in de gaten te houden, het is niet een kerel (de ouwe boer) die binnenkomt met een overall aan om in de gaten te houden rond uw vrouw; het is die gladde prater, hij is de boef.

¹³¹ Zonde is prachtig voor de ogen van de wereld, maar God is niet aanwezig in dat soort schoonheid. Wist u dat? God is

aanwezig in het karakter, een prachtig karakter.

¹³² In de Bijbel—Jesaja 53, als u de Schrift wilt opschrijven. Er staan rijen Schriftgedeelten in de kantlijn hierover geschreven. Jesaja 53: de Bijbel zei van onze Here Jezus “dat er geen schoonheid was dat wij Hem zouden begeren.” “En wij verborgen als het ware ons aangezicht voor Hem.” Is dat juist? We hebben Hem niet begeerd, omdat Hij er niet knap uitzag. Hij was waarschijnlijk een kleine kerel, met gebogen schouders, nietig uitzierend, en Hij was niet begerlijk, om een leider te zijn. Hij zag er niet uit als een leider. Hij sprak met gewone straattaal, enzovoort, zoals de mensen doen, de gewone mensen, dus daarom zag Hij er niet uit alsof Hij een grote geleerde was, opgeleid, fijn, helemaal opgekleed en alles. Hij was slechts een gewone Man. “Er was geen schoonheid in Hem dat wij Hem zouden begeren.” Hij liep tussen de mensen door, vlak langs hen heen—ze wisten niet eens Wie Hij was. Hij zag er niet uit als een god die voorbijging, wat wij als een god zouden beschouwen. Maar toch was Hij dat!

¹³³ Hebt u opgemerkt toen de Here God tot—tot Samuël zei: “Ga naar het huis van Jesse, en zalf een van zijn zonen, tot koning, om de plaats van Saul in te nemen?”

¹³⁴ Nu, het volk koos Saul, terwijl Samuël hen absoluut had gezegd dat niet te doen. Hij zei: “God wil niet dat u een koning hebt; Hij is uw Koning.” En zei: “Heb ik ooit iets tegen u gezegd in de Naam van de Here dan dat het geschiedde? Heb ik u ooit om geld of *wat ook* gesmeekt, voor mijn levensonderhoud?”

¹³⁵ Ze zeiden: “Nee, u hebt ons nooit om geld gesmeekt. En wat u ook zei in de Naam van de Here, het geschiedde. Maar wij willen toch de koning,” dus kozen ze Saul. Kijk wat de wereld koos! Kijk wat Israël koos! Israël, Gods gezalfden: zij kozen een man die met kop en schouders boven elke man in het land uitstak; grote, zware, fijne, knap uitzierende kerel, en hij was altijd ‘een vlieg in de zalf.’

¹³⁶ Maar God zei: “Ík ga u een koning kiezen, naar Mijn keuze.” Dus Hij zei: Samuël, Ik ga u niet vertellen wie hij is, maar ga erheen. Het is één van Jesse’s zonen.

¹³⁷ En Jesse, zijn vrouw en zij allemaal keken om zich heen, zeiden: “Ja, onze oudste zoon—hij is een grote, lange, knappe man: hij zal er precies goed uitzien voor de koningskroon. Hij is slim. Hij is opgeleid. Hij is een fijne man. Ik weet dat hij precies past. Hij spreekt netjes.”

¹³⁸ Toen ze hem erheen brachten: Samuël bracht de kruik met olie en liep naar hem toe. Hij zei: “Nee, de Here wees hem af.” Dus ging hij de hele rij af tot zes zonen, en de Here wees ieder van ze af. Hij zei: “Is er niet nog een?”

¹³⁹ “O,” zei hij, “ja, er is er één; hij is daarbuiten de schapen aan het hoeden. Hij zit daar gewoon en speelt liederen en zingt die

en juicht en doet maar. Maar hij is een klein, oud ventje met gebogen schouders en nietig uitzien; hij zou nooit geschikt zijn als koning.”

¹⁴⁰ Hij zei: “Ga hem halen.” En toen David in het aangezicht van de profeet kwam, liep de profeet met de olie en goot het op zijn hoofd, zei: “Dit is Gods gekozene.” Niet schoonheid, maar het karakter. God kijkt naar het karakter.

¹⁴¹ De mens kijkt naar natuurlijke schoonheid. Het is misleidend. En dat is waarom een vrouw die schoonheid gegeven werd: voor misleiding, om te misleiden. Een mooie vrouw, als zij het niet op de juiste manier gebruikt, is het een vloek voor haar; dat zal haar sneller naar de hel sturen dan al het andere dat ik ken. Als zij gewoon. . . Als zij knap kan zijn, zeker; zolang zij bij haar man blijft en doet wat juist is en, dat—dat is fijn en prima. Maar zij kan datzelfde nemen en, tjonge, hoe ze ermee kan misleiden—want het werd haar gegeven om dat te doen.

¹⁴² Merk op: nu—maar God wordt getoond in het karakter. “Er was geen schoonheid dat wij Jezus zouden begeren,” maar er was nooit een karakter zoals Hij op de aarde.

¹⁴³ Nu, we komen erachter dat vandaag dat het—het karakter van de gemeente, Satan en zijn groep zoeken naar grote, mooie kerken—prachtige dingen. Dat is waar de wereld vandaag naar kijkt. “O, het is de dominee, de grote *zo en zo*-tijd, *zus en zo*, *zo* priesterlijk en goddelijk, als zij erheen lopen, deze grote gewaden en zulke dingen.” Zij noemen dát schoonheid.

¹⁴⁴ Maar de werkelijke heiligen van God zoeken naar het karakter van het betuigde Woord.

¹⁴⁵ Dat is wat de heiligen in die dag deden toen ze Jezus zagen. Hij was niets om naar te kijken, maar zij zagen dat God in Hem was. Zij zagen dat God met Hem was.

¹⁴⁶ Dat is hoe dat die, Joab, en die mensen met David—een kleine ouwe kerel— maar zij zagen dat de—de man in hem was. Zij zagen dat God in hem was en zij wisten dat hij op een dag aan de macht zou komen. Zij. . . Een doodde de andere vijf broers van Goliath, in zijn eentje. Een doodde driehonderd man, toen wat vrouwen bonen aan het plukken waren voor het avondeten, en het leger was vertrokken en hij nam een speer en doodde driehonderd man, Filistijnen. Karakter! Waarom? Zij bleven bij David. Zij wisten dat de zalving op hem was, en zij wisten dat hij aan de macht zou komen.

¹⁴⁷ Een zuiver beeld van de gemeente vandaag die bij het Woord zal staan! Wij weten dat het betuigd zal worden. Wij weten dat het op een dag in kracht zal komen. Hoewel Saul. . . En hij was een vluchteling van de rest van de naties, maar zij wisten dat hij aan de macht zou komen. Wij weten dat Hij ook in kracht zal komen, dus nemen wij dat Woord en blijven daar staan, ongeacht

wat het kost. Als we Filistijnen moeten omhakken of in een kuil moeten springen en een leeuw doden zoals er een deed; wij gaan hoe dan ook, want het is de . . . dat is de wijze dat God het ontwierp om te wezen. We zoeken naar karakter.

¹⁴⁸ U zou mij nu kunnen vragen: “Waarom liet Hij toe dat zij op die wijze ontworpen werd?” Ik wil hier niet te veel tijd nemen, want ik heb hier nog heel wat meer te zeggen. “Waarom,” de vraag zou dan kunnen rijzen: “waarom heeft God deze vrouw zo gemaakt? Waarom heeft Hij toegestaan dat zij zo zou zijn?” Het was voor Zijn eigen welbehagen. Zeker.

¹⁴⁹ Nu, als u even een ogenblik in uw Bijbel wilt opslaan—laten we even een ogenblik naar Romeinen 9 gaan, om u iets te laten zien, hoe God deze dingen doet, als u het wilt—als u het wilt lezen. En wij kunnen hier zien wat God doet voor Zijn eigen welbehagen. Romeinen 9:14.

Dan, wat zullen wij dan zeggen?

Is er onrechtvaardigheid voor God? . . .

¹⁵⁰ Toen Hij Ezau koos . . . of Jakob koos en Ezau verwierp, voordat een van beide jongens het recht kon hebben om zelf een keuze te maken—geen van beiden; voordat ze geboren werden, nog in de schoot van de moeder, zei God: “Ik haat Ezau, en ik heb Jakob lief.” Ziet u? Waarom?

Want Hij zei tot Mozes: Ik zal mij ontfermen over wie Ik mij zal ontfermen, en Ik zal barmhartig zijn voor wie Ik barmhartig zal zijn.

Zo is het dan niet . . . hij die wil, noch . . . hij die hardloopt, maar het is God Die ontferming toont.

Want de Schrift zegt tot Farao: Juist voor dit doel heb Ik u verwekt, dat Ik Mijn kracht in u mag tonen, en dat Mijn Naam verkondigd mag worden over heel de aarde.

Daarom . . . Hij (Nu, let hier op) . . . Want Hij . . . ontfermt Zich over wie Hij wil, en wie Hij wil, verhardt Hij.

Gij zult . . . tot mij zeggen: Waarom dan vindt Hij . . . gebreken? Want wie heeft Zijn wil weerstaan?

Neen, maar, o mens, wie zijt gij, die tegen God twist? Zal het maaksel tot hem die het gemaakt heeft, zeggen: Waarom hebt gij mij zó gemaakt?

Heeft de pottenbakker geen macht over het leem, om uit dezelfde klomp te maken één vat ter ere en het andere ter onere?

Wat als God, willende Zijn toorn te tonen, en Zijn macht bekend te maken, zulks . . . lankmoedigheid heeft verdragen, de vat des toorns, voorbereid tot het verderf;

... dat Hij bekend zou mogen maken de rijkdom van Zijn heerlijkheid over de vat der barmhartigheid, die Hij tevoren bereid heeft tot heerlijkheid?

¹⁵¹ Nu, betwist dat maar een pootje. God deed het! Hij moest het op deze wijze maken. Het moest er zijn. Nu, luister. Nu, voor ongeveer vijf minuten wil ik uw aandacht op iets vestigen.

¹⁵² Wat is God? God is een grote Eeuwige. In het begin, lang voordat er een begin was, was Hij niet eens God. Wist u dat? *God* is een “voorwerp van aanbidding” en er was niets om Hem te aanbidden. Hij leefde bij Zichzelf.

¹⁵³ En in Hem waren attributen. Wat is een attribuut? Een gedachte. Nu zult u iets krijgen dat grenst aan de les voor vanavond. Let op: Hij was Zijn attributen, die in Hem waren. Nu, het was in Hem om Vader te zijn, het was in Hem om God te zijn, het was in Hem om Zoon te zijn, het was in Hem om Redder te zijn, het was in Hem om Genezer te zijn. En al deze dingen hier tonen gewoon Zijn eigenschappen. Er is niets uit de orde. Denkt u dat God het einde niet vanaf het begin zag? Jazeker. Er is niets uit de orde, het vertoont gewoon Zijn eigenschappen.

¹⁵⁴ Nu: Hij kon niet *rechtvaardig* zijn, en veroorzaken dat een man viel. Hij moest hem op gelijke basis van vrije morele keuze stellen om zijn eigen keuze te maken, maar wetend dat hij zou vallen.

¹⁵⁵ Nu, Hij kan geen Redder zijn tenzij er iets verloren is. Hij kan geen Genezer zijn tenzij er iets ziek is. Deze dingen moesten zo zijn. God maakte ze zo, zodat Zijn grote eigenschappen getoond konden worden. Als dat niet zo was, zou Hij nooit een Redder zijn geweest. Maar wij weten dat Hij, zelfs voordat er tijd was, dat Hij een Redder was. Hij was een Redder; dus er moet iets zijn dat verloren is. Hoe zal dat zijn?

¹⁵⁶ Als Hij het neemt en het verliest, alleen maar om het te redden, dan doet het geen recht aan Zijn oordeel. Hij zou een man niet naar de hel kunnen sturen, en rechtvaardig zijn. Hij is vriendelijk, zachtaardig, trouw, eerlijk, en Hij is een groot Rechter. Ziet u, Hij zou Zichzelf tegenwerken.

¹⁵⁷ Dus moest Hij een man hier plaatsen en hem op vrije morele basis zetten, zodat hij, wetende, dat hij zou vallen; en de mens, naar Zijn eigen beeld: hoe kon hij vallen? Ziet u nu het daglicht? Dus moest Hij een bijproduct maken, iets buiten de oorspronkelijke schepping. Nu ziet u het. Ziet u? Daar komt u er. Ziet u? Dat is dan wat viel. Hij maakte het, wetende dat het zou vallen. En het werd in de handen van Satan gelegd als een vat ter onere. Waar wordt eer vandaag de dag geschonken? Denkt u daar eens over na. Let op, aandachtig nu.

¹⁵⁸ Dan, nogmaals: waarom ze zo ontworpen werd, en niet zoals andere vrouwelijke wezens, waarom werd de vrouw zo ontworpen, en niet andere vrouwtjes? Geen van de andere

vrouwtjes werd zo ontworpen. Dat zijn ze vandaag niet. Dat kunnen ze niet. Zijn niet zo gemaakt; ze kan het niet. Waarom maakte Hij déze vrouwtje dan niet, een vrouw, net als andere vrouwtjes, zodat ze gewoon op dezelfde manier zou zijn, gewoon haar baby's kon opvoeden? Dan zou zij haar man hebben, en leven, en wanneer het tijd werd voor een baby, zou ze haar baby hebben. Waar—waarom heeft Hij haar zó gemaakt?

¹⁵⁹ Ik kan deze woorden niet zeggen. En u begrijpt waar ik het over heb, nietwaar? Als u het kunt begrijpen, zeg dan “amen.” [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Ja. Ziet u? Er zitten hier jonge meisjes, en jonge jongens, ziet u. Maar u weet dat het dier tot een bepaalde tijd van het jaar moet komen, dan het mannetje—dat is dan alles. Maar een vrouw maakt het niet uit wanneer. En waarom heeft Hij haar zo gemaakt?

¹⁶⁰ Nu, kijk hoe Zijn grote programma zich ontvouwt, als wij hier nu verder doorgaan—net zo perfect als perfect kan zijn. Ik wist dit niet tot voor kort.

¹⁶¹ Waarom maakte Hij haar niet zo, in het begin, zoals de rest van Zijn vrouwtjes? Want het zou ongepast voor Hem zijn. Hij is de Bron van alle reinheid. Dat is de reden dat Hij Satan toe moest laten vat op haar te krijgen, wat hij heeft gedaan, in de verdraaiing. Zo'n schepsel zou—zou ongepast voor Hem zijn, oorspronkelijk daarvoor ontworpen.

¹⁶² Al Zijn werken die Hij ontwierp, in het oorspronkelijke, is in continuïteit. Al Zijn oorspronkelijke werken waren in continuïteit. De vrouwelijke hond, de mannelijke hond; ziet u; vrouwelijke koe, de mannelijke koe; alles in continuïteit. De hele natuur is in continuïteit. 't Zaad sterft, gaat in de grond; net als dood, begrafenis, opstanding. Het sap gaat naar beneden uit een boom, laat zijn bladeren vallen, komt het jaar daarop terug met de opstanding van nieuw blad. Ziet u wat ik bedoel? Alles, zelfs de natuur, van God, is allemaal in een continuïteit, in één; en hier is er één buiten de continuïteit van God ontworpen. De natuur is zo ontworpen dat het niet kan zondigen. Denk u in! De oorspronkelijke schepping van God kon niet zondigen.

¹⁶³ O, ziet u het nu niet, vanuit dit gezichtspunt hier, de verdraaiing van de kerk? Het oorspronkelijke is Gods Woord! Er is geen zonde in God! Ziet u wat ik bedoel? Hier is een schepsel dat in bestaan is gekomen door een verdraaiing. God zal een gemeente hebben, maar kijk eens naar deze perverse zaak die ze hier hebben.

¹⁶⁴ God heeft het mannelijke en het vrouwelijke. Maar deze vrouw—ziet u, zelfs de symptomen ervan tonen terug wat in Gods gedachten was. Wij zouden een uur of twee kunnen nemen om dat uit te leggen. Zij . . .Maakte dit schepsel voor die wijze; Hij maakte het schepsel en liet haar zodat Satan vat op haar kon

krijgen, en dat deed hij. Hij heeft haar nog steeds. Ze kan maar beter naar het kruis vluchten, zoals mannen eveneens.

¹⁶⁵ Merk op: heel de natuur loopt in continuïteit. Als Hij de vrouw in dezelfde oorspronkelijke schepping zou hebben gemaakt, zou er geen zonde zijn geweest, omdat zij het niet had kunnen doen, ze zou het niet hebben kunnen doen. Zij is een verdraaiing van de oorspronkelijke schepping.

¹⁶⁶ Zo is alle zonde een verdraaiing van de oorspronkelijke waarheid! Wat is een leugen? Het is de waarheid verdraaid. Wat is overspel? Het is de juiste handeling verdraaid. Dus daar is het verdraaide schepsel, daar is de verdraaide, de hele zaak. En de hele zaak wordt gespeld z-o-n-d-e, en daar ligt het. Daarom is de vraag van zo groot belang.

¹⁶⁷ Slechts een stukje, een schilfer, gemaakt van een man, om hem mee te misleiden; God maakte het, hierzo is het bewezen. Daarvoor werd zij gemaakt.

¹⁶⁸ Een immorele vrouw is het laagste dat bedacht kan worden op aarde. Excuseer dit, jonge dames. Zij is niets meer dan een menselijke vuilnisbak, een seks-uitstalling. Dat is alles wat ze is, een immorele vrouw, is een menselijke seksuele vuilnisbak, een vervuiling; waar smerige, vuile, gemene, laag-bij-de-grondse vuiligheid door haar wordt afgedankt. Waarom is ze zo gemaakt? Voor verleiding. Elke zonde die ooit op aarde was, werd veroorzaakt door een vrouw.

¹⁶⁹ En een analist net uit Chicago, een—een vrouw schreef dit artikel: de politie, dat ze nagegaan zijn, in de Verenigde Staten, de grote steden van de Verenigde Staten, dat “98 procent van alle misdaden die ooit werden gepleegd, in welke vorm dan ook, in de Verenigde Staten, dat er óf een vrouw bij betrokken was, óf erachter zat.”

¹⁷⁰ Nu, ik zeg dit allemaal om tot één ding hier aan het einde te komen, zodat u kunt zien wat er aan de hand is.

¹⁷¹ Zij werd gemaakt om te misleiden, zoals ze met Adam deed, in het begin, hem te vertellen dat de vrucht aangenaam was, enzovoort, om hem te verleiden en hem weg te nemen van het Woord. Dat is de wijze waarop de kerk het vandaag doet. Hetzelfde.

Maar dan, daarna, werd hij haar heerser, om over haar te heersen.

¹⁷² Nu, wat een verschil in deze dag, in deze dag van misleiding. In plaats van dat hij haar heerser is, is zij zijn god geworden. Zeker, zij regeert hem. Nu, u kunt wel zo'n beetje begrijpen waar ik het op gemunt heb. Door haar schoonheid, en haar seks-macht, haar vorm, die haar door Satan werd gegeven, het bijproduct waar Satan aan werkte— zij werd gezonden om zonen van God te

misleiden. En zij kan meer van hen naar de hel sleuren dan enig ander instrument dat Satan heeft. Dat is precies juist.

¹⁷³ Ik heb het over de immorele nu, niet u zusters. We zullen u uw plaats, de juiste plaats, zo dadelijk geven hier in het Woord van God. Het was in Gods plan vanaf het begin—begin.

¹⁷⁴ Nu, om dit vandaag te doen: wat is de god van de Verenigde Staten? Weet u nog in de tabernakel jaren geleden dat ik daar over preekte? De god van deze moderne tijd: een kleine flapper die daar met make-up op zit en haar jurk tot boven haar knieën opgetrokken en dergelijke. Ik zei: “Ziedaar, uw god!” En dat is juist; ze staat op elke advertentie, halfnaakt. Zij staat op straat net zo.

¹⁷⁵ Het is een instrument van Satan. “Van den beginne,” zei Jezus. Ziet u? We zien dat het nu zo is en “van den beginne” en waar Hij het over heeft.

¹⁷⁶ Nu, de heidenen maakten vroeger een god van haar, (Wist u dat?) een godin. Jazeker. Zij maken haar tot een godin, want zij hadden sekshandelingen tijdens hun aanbedding. Ze beweerden “dat zij de schepper was, in haar schoot, dat zij het zaad droeg en schiep. Dat is een leugen. Er is maar één Schepper, dat is God. Maar herinnert u zich Paulus daar? “Diana van Efeze,” een beeld van een rots; zeiden: “De godin van de hemel, neergeworpen.” Ziet u niet wat heidense aanbedding is?

¹⁷⁷ En wij, zonder het te weten, keren weer regelrecht terug naar heidense aanbedding, naar vrouwen, het allerlaagste schepsel op aarde—vrouwenverering! Zij zal een man dirigeren zoals ze maar wil. En niet wetend, al die schoonheid aan de buitenkant, dat de hel aan de binnenkant is. Salomo zei: “Haar—haar poorten zijn de poorten naar de hel.”

¹⁷⁸ Nu: wij zien hier duidelijk waar Jezus over sprak in Openbaringen het 2e hoofdstuk en het 15e vers over de leer der Nicolaiëten, de komst van die kerk, die zich terugtrekt van het Woord.

¹⁷⁹ Ook kunnen we hier duidelijk deze vulgaire, goddeloze, vieze programma's zien die we op televisie hebben, van Hollywood-sekskoninginnen. We kunnen de vuiligheid van deze stad zien, zoals deze kinderen, kleine jonge dames die op en neer hier op straat lopen met kleine, strakke kleertjes aan het twisten, en het buiten koud genoeg om ze dood te vriezen. Zij weten niet dat dat de duivel is die dat doet. Zij zijn bezeten door een boze geest en weten het niet! U ziet een vrouwtjeshond dat niet doen, wel? U ziet geen ander vrouwtjessoort dat doen, en er kan ook maar beter geen mannetje naar haar toe lopen.

¹⁸⁰ Ziet u; nu, krijgt u het beeld? We zullen iets zo dadelijk introduceren, zo de Here wil.

Nu: u ziet de Nicolaiëten, u ziet hún leer.

¹⁸¹ U ziet de tiener-koninginnen, zoals men ze noemt, deze stripteases buiten op straat. Vroeger moest je naar een vulgaire show in een zijstraat gaan om een striptease te zien. Doe gewoon je ogen open, kijk op straat, dat is alles wat je nu hoeft te doen. De hele zaak is een striptease. Jazeker. Waarom doen ze dat? Om te prikkelen, verleiden—dat is het enige waar ze het voor kan doen. Ze doet het omdat ze vies is. Ze doet het omdat ze zo gemaakt is. Ze beseft niet dat ze een instrument is in de handen van Satan; dat is wat ze is.

¹⁸² Zelfs in onze scholen vandaag onderwijzen ze sekshandelingen. Onze verrotte wereld van vrouwenverering! Ik weet dat ze dat niet willen geloven. Staan er een of andere loflied te zingen, enzovoort, de ene dag; en uit met vrouwen, op stap, de hele nacht. Ziet u? Goed. Terwijl in Gods ogen, het Woord, zij het laagste is van alle dieren die God op de aarde heeft geplaatst. Merk op.

¹⁸³ Dat is waarom God haar verbiedt om Zijn Woord te onderwijzen. Dat is juist. I Timotheüs 2:9-15 “Ik laat de vrouw niet toe dat zij leert of om gezag te hebben.” Ziet u? En ook: I Korinthiërs 14:34: “Laat uw vrouwen in de gemeenten zwijgen, want het is hun niet toegelaten te spreken, want het is hun bevolen om in stilte te zijn; gelijk ook de wet zegt.” Maar vandaag, wat doet de kerk? Ze maken haar tot voorgangers, evangelisten—terwijl de Bijbel het volledig verbiedt. En de Bijbel zei: “gelijk ook de wet zegt,” en het in continuïteit laten lopen—de hele zaak.

¹⁸⁴ Net zoals het Lam dat was, gisteravond, de enige plaats van aanbedding, onder het vergoten bloed van het Lam. Het is de enige plaats vandaag, in Christus. De enige manier om dat te doen is in Hem te komen. Dat is de enige plaats om te aanbidden. Het is altijd zo geweest. De enige plaats om te aanbidden is onder het vergoten bloed.

¹⁸⁵ Dus nu: we zien hoe het hele beeld ervan aan ons ontvouwd wordt. Daar is ze. Dat is waarom God haar niet toelaat te onderwijzen, haar niet toelaat iets in de gemeente te doen dan stil te zitten met een gesluierd gezicht.

¹⁸⁶ Nu, kunt u zien waarom ik de dingen heb gezegd en de dingen heb gedaan die ik heb gedaan, terwijl ik dit alles in mijn hart wist, broeder, zusters? Ik weet het, zusters, ik ben. . . u hebt uw plaats (even een ogenblik) en het prachtige karakter, dat God in u kan vormen. Maar ik probeer maar over de andere kant te spreken om te tonen waar u werkelijk vandaan komt “in het begin.” Jezus vertelde ons om “terug te gaan naar het begin” om het te vinden. Dat is wat we aan het doen zijn.

¹⁸⁷ Nu, ik heb de hoofdpunten voor veel hiervan moeten raken, en ik hoop dat u het begrijpt. En u mensen die naar deze band zullen luisteren: ik hoop dat u het begrijpt. Ga gewoon terug. Het

is alleen om te tonen dat Jezus zei: “Ga terug vanaf het begin en onderzoek het.” Alle dingen: ga terug naar het begin. U kunt het vandaag zien.

¹⁸⁸ Wel, mensen, ze zeggen dat ik een vrouwenhater ben. Dat is verre van de waarheid. Dat ben ik niet. Ze noemen, “een vrouwenhater.” Bedenk, ze noemden Paulus een vrouwenhater. Een vrouwelijke prediker, niet lang geleden, zei: “O, u bent net als oude Paulus, het enige wat hij had te doen was op ons vrouwen te hakken.”

¹⁸⁹ Een heilige van God, die werd toegestaan de Bijbel te schrijven, het Nieuwe Testament—en zijn Woorden betwisten? Hij zei: “Als een engel uit de hemel iets anders onderwijst dan dit wat ik heb gezegd, die zij vervloekt,” laat staan een of andere vrouwelijke prediker.

¹⁹⁰ Ze zeiden dat Elia een vrouwenhater was. Hij was geen vrouwenhater, van echte vrouwen. Hij hield gewoon niet van die Izebels.

¹⁹¹ En als dat zo is, dan moet God ook zo zijn, want Hij is het Woord dat tot de profeten kwam. Dus het moet God zijn, evenzeer, dus, ziet u, Hij kent de oorspronkelijke schepping, “vanaf het begin,” zei Hij, “vanaf het begin.” Zij waren profeten tot wie het Woord kwam.

¹⁹² En Hij schiep haar voor de man, en niet de man voor haar. Wist u dat: dat “de vrouw werd gemaakt voor de man, en niet de man voor de vrouw”? Hoevelen weten dat? De Bijbel leert dat. Goed. Zij werd een plaats gegeven in de man, vóór de val, gelijkwaardig over heel de schepping. Maar “na” de val, nu, hier komen we tot het onderwerp. Maar “na” de val was hij haar heerser; zij moet zwijgen in alle zaken, nu, nadat het oorspronkelijke begin voorbij is.

¹⁹³ Jezus zei: “Het was niet zo vanaf het begin.” Dat is toen de tijd begon, toen God het eerst maakte in Zijn oorspronkelijke schepping. Allen die het begrijpen, zeg “amen” opnieuw! [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] In het begin schiep God slechts één mannelijke en één vrouwelijke. Maar toen werd de vrouw anders gemaakt dan de dieren, alle andere dieren, om te verleiden. Nu, let op; nu: “Het was niet zo vanaf het begin.” Zij werd gemaakt, als ze in haar oorspronkelijke staat was gebleven, zou ze nooit geen val zijn geweest. Maar zij veroorzaakte de val en de onderbreking die de hele continuïteit van God verbrak en gooide de dood, verdriet en al het andere op de aarde. Zij werd aldus gemaakt.

¹⁹⁴ Nu, merk op. Nu, *na* het begin, *na* het begin, *nadat* de tijd begon; daarvoor was het de eeuwigheid, was het voorbij. Merk op: nadat die val werd gemaakt, door Eva, na de val, was het nodig om een ander verbond te worden gemaakt. Nu, dit zal u doen struikelen, maar ik ga u de Schrift geven om te bewijzen dat

dit de waarheid is. Nu, merk op: na de val—Jezus zei . . . God, in het begin, maakte één van elk soort; maar nu, ná de val, nu gaan we verder dan dat. Het verbond was voor beiden gelijk; maar nu, na de val, was er een ander verbond gemaakt. Nu: zij was niet langer heerser met hem, ieder moest een afzonderlijk verbond hebben.

¹⁹⁵ Nu, laten we zien of dat klopt. Laten we Genesis 3 nemen, en kijken of dit klopt, nu, terwijl we verdergaan, want we willen zeker zijn over deze dingen, dat ze precies waar worden onderwezen en uitgelicht. Zodat, misschien hebben we hier nog eventjes tijd, want we zijn nu niet meer zo ver van het einde, om tot het afsluitende deel van het onderwerp te komen, om te laten zien *waarom* en *hoe* het zit met echtscheidingen, enzovoort. Nu, in Genesis, het 3e hoofdstuk, en wij zullen beginnen nu met het 3e en het 16e vers. Laten we beginnen bij het 14e vers.

En de HERE . . . zei tot de slang: (nu gaat Hij hem vervloeken) Omdat gij—gij dit gedaan hebt, zijt gij vervloekt boven al het vee . . . boven al het gedierte des velds; en op uw buik zult gij gaan, en stof zult gij eten, al de dagen van uw leven.

En Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw en tussen uw zaad en de vrouw haar zaad; en het zal u de kop vermorzelen en gij zult zijn hiel vermorzelen. (De beloofde, “komend door de vrouw,” de Messias, om te verlossen.)

Tot de vrouw zei Hij: . . .

¹⁹⁶ Nu, kijk: nu, daar is het verbond met de slang. En ze waren allemaal in orde ervoor, in het begin, of vóór het begin.

Tot de vrouw zei Hij: Ik zal zeer vermenigvuldigen uw smarten, en uw zwangerschap; en met smart zult gij kinderen baren; en uw begeerte zal tot uw man zijn, en hij zal over u heersen. (Helemaal niet meer aan elkaar gelijk.)

¹⁹⁷ Nu heeft zij het helemaal omgekeerd en is zij de heerser!

En tot Adam zei Hij: Omdat gij geluisterd hebt naar de stem van uw vrouw, en hebt gegeten van de boom, waarvan Ik u gebod, zeggende: Gij zult die niet eten; vervloekt zij de aardbodem; (niet ‘vervloekt zij Adam’ nu) vervloekt zij de aardbodem, om uwentwil; met smart zult gij daarvan eten al de dagen van uw leven;

Doornen . . . en distels zal het voortbrengen voor u; en gij zult het kruid des velds eten;

En in het zweet van uw aanschijn zult gij brood eten totdat gij wederkeert tot de aarde; want daaruit—daaruit waart gij genomen; want stof zijt gij en tot stof zult gij wederkeren.

¹⁹⁸ Twee verbonden. Nu: dat sluit “het begin” af van wat Jezus zei: “Het was zo niet in het begin.” We hebben nu een ander verbond. Merk op: het is een ander verbond. Nu, er is een verbond voor het product, en het bijproduct. Merk op: de val bracht moeite, de dood, voor elk schepsel van de schepping, en maakte een verschil in de hele natuur. Nu, laten we opmerken wat Jezus zei over: “van den beginne was het niet zo.” Nu, het is niet zo “van,” het is, nu, is het “ná” het begin. Nu is er een dubbel verbond.

¹⁹⁹ Eerst was slechts een verbond. Adam en Eva waren aan elkaar gelijk—één man, één vrouw. Nu heeft de vrouw gezondigd, en (wat doet zij?) dat wierp ze allemaal de dood in en God moest een verbond daardoor sluiten, een ánder verbond. Hier is het, hier in Genesis, 3:16; Hij sloot een ander verbond.

²⁰⁰ Nu, de wereld moet opnieuw bevolkt worden, niet door de oorspronkelijke schepping van God, zoals in het begin, niet door de oorspronkelijke schepping, maar door seksverlangen. Nu, dat verklaart “het begin,” nietwaar? In den beginne was er maar één man en één vrouw—één mannelijke, één vrouwelijke; maar toen zij die grens overschreed en deze zonde binnenbracht, nu zal de wereld opnieuw bevolkt moeten worden, door seks—niet door schepping; door seks. Ziet u waar de vrouw nu is? Nu; maar dat is hoe de wereld vandaag bevolkt wordt, door vrouwen.

²⁰¹ Dat is de reden dat Jezus door de vrouw moest komen, om het weer terug te brengen naar zijn oorspronkelijke begin, zonder seksverlangen. Hij is maagdelijk geboren. Maar, halleluja, er zal een tijd komen waar het geen seks meer zal zijn, maar God zal Zijn kinderen uit het stof der aarde roepen, terug zoals zij in het oorspronkelijke waren—niet door een vrouw; maar door het vormen van het leem en het kosmische licht en de petroleum zal Hij opnieuw scheppen zoals Hij Adam de eerste keer schiep. Jezus maakte dit mogelijk, door God Die Zichzelf tot een Man maakte en in de wereld kwam zodat Hij kon sterven, door deze vrouw. Nu is het beproevingstijd door de zonde.

²⁰² Nu, ziet u: daarna, “na” het begin, werd het, werd iets anders geïntroduceerd. Nu, dit zal u choqueren. Bent u moe? [Samenkomst zegt: “Nee.”—Red.] Blijf nog eventjes stilzitten.

²⁰³ Toen dan het dubbele verbond werd gesloten, door man en vrouw, door seks— een geheel ander verbond (niet het oorspronkelijke verbond, maar een ander verbond), wat werd er nu geïntroduceerd? Polygamie, in alles. Toen, na het begin, werd polygamie geïntroduceerd, zowel bij de mens als bij dieren; na het begin, de val. God, nu, als tweede, plaatst weer een nieuwe natuur, door seks. God schiep de eerste zonder seks. Gelooft u dat? Nu is het een ander verbond met de natuur—Hij stelt het in een andere orde, door seks. Tweede verbond: één mannetje, vele vrouwtjes; één reebok, hert, een hele harem hinden. Klopt

dat? Eén stier, een hele kudde vee, koeien; één haan, een erf vol hennen. Klopt dat? Eén David, naar Zijn eigen hart, met vijfhonderd vrouwen; met honderd kinderen die hem in één jaar werden geboren van verschillende vrouwen, hm-hm, een man naar Gods eigen hart. Eén Salomo, met duizend vrouwen. Maar let op nu, het was niet zo in het begin, maar nu is het “na” het begin. De vrouw heeft dit gedaan; dan wordt ze gewoon wat ze nu is. Ziet u?

²⁰⁴ David, de koning die Christus vertegenwoordigde! Hou dat in uw gedachten. David vertegenwoordigde Christus. Gelooft u dat? Christus zit . . . gaat op zijn troon zitten. En deze David, een man naar Gods eigen hart, had vijfhonderd vrouwen. Ziet u wat ik bedoel? David met zijn vijfhonderd vrouwen; Salomo met zijn duizend. En Salomo is de zoon van David, in het natuurlijke; wat Jezus Christus, de Zoon van David, in het geestelijke vertegenwoordigt. Maar dat is natuurlijk seksleven. Dit zal geestelijk geschapen worden, nou, geschapen. Ziet u? Zo was het in het begin, maar niet nu, in dit leven waarin we nu leven.

²⁰⁵ Let op—faal dit nu niet, neem het allemaal op in uw hart. Maar niet één van die vrouwen kon nog maar één man erbij hebben. Hij is de oorspronkelijke schepping; niet zij. Niet één van die vrouwen kon nog één man erbij hebben, maar die ene man kon er duizend vrouwen hebben. Dat is ZO SPREEKT DE HERE. Dat is de Bijbel. Nu, ik ben teruggegaan, heb mijn tijd genomen en u getoond daar destijds waar het begon, wat Jezus zei. Ziet u het nu duidelijk? Zij konden zoveel . . .

²⁰⁶ “O,” zegt u, “dat was alleen voor Israëel.” Is het?

²⁰⁷ Toen Abraham Sara meenam naar het gebied van de Filistijnen, was er een koning daarginds die Abimelech heette. En Sara was honderd jaar oud, zo bijna, maar zij was weer terug in een jonge vrouw veranderd en mooi gemaakt. Weet u dat? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Goed. En Abimelech wilde haar als vrouw. Herinnert u zich mijn boodschap daarover? Abimelech wilde Sara als vrouw nemen. Had waarschijnlijk een harem, maar hij kon haar niet nemen als ze met Abraham getrouwd was. Dus Abraham zei tegen Sara: “Zeg dat jij ‘mijn broer’ bent, want hij zal mij ombrengen, zodat hij je kan hebben.” Waarom heeft hij niet gewoon Abraham het land uit gejaagd en zijn vrouw genomen en is hij niet gewoon verder gegaan? Niet alleen een wet voor gelovigen was het, maar voor álle mensen in de schepping. Zondaar of een heilige: u bent verantwoordelijk, man, voor deze daden. Daar was een heidense koning. Hoevelen weten dat dat verhaal waar is? [“Amen.”] Het is de Bijbel, Genesis, om en bij het 16e hoofdstuk denk ik.

²⁰⁸ Als u het opmerkt: Abimelech zou haar als vrouw hebben genomen. Hij maakte zich klaar om dit nieuwe Hebreeuwse

meisje te hebben. En hij zei: “Dit is mijn . . .” Ze zei: “Dat is mijn broer.”

Hij zei: “Dat is mijn zuster.”

209 En Abimelech zei: “Ik zal haar dan gewoon als vrouw nemen.” Zou u zich kunnen voorstellen dat een man zoiets doet? Maar hij deed het.

210 En toen, die nacht, toen hij ging slapen, verscheen de Here aan hem in een droom en zei: “Abimelech, je bent zo goed als een dode.” Hij beschermde die—die stroom, van Joods bloed daar, ziet u. Hij zei: “U bent zo goed als een dode. Jij hebt andermans vrouw die je op het punt staat te trouwen.”

211 Hij zei: “Here, U kent de oprechtheid van mijn hart.” Zei: “Heeft zij mij niet verteld dat dat haar ‘broer’ was? Heeft hij niet zelf gezegd: ‘Dat is mijn zus?’”

212 Hij zei: “Ik ken de oprechtheid van uw hart; dat is de reden dat Ik u niet zou toestaan dat u tegen Mij zou zondigen.” Is dat juist? Zei: “Geef zijn vrouw terug, want die man is Mijn profeet. En tenzij u hem zijn vrouw teruggeeft. . . En laat hem voor u bidden, niet uw priester. Als hij niet voor u bidt, is uw hele land er geweest.” Amen. Daar is verbazingwekkende genade. Precies. “Uw hele land is er geweest. Dat is die man z’n vrouw, en hij is Mijn profeet.” Amen. Dat is ZO SPREEKT DE HERE. Dat is de Schrift. Ja.

213 Nu komen we erachter, dat de dood werd veroorzaakt; dood is de oorzaak van de zonde van de vrouw, kwam door de vrouw, en niet door de man. Door haar wijze van leven, en door haar komt alle dood. Haar manier om leven te geven is de dood. Hoevelen weten dat? Job 14, als u de Schrift wilt opschrijven.

214 Ik heb . . . als u hierover vragen hebt: ik heb Schriftgedeelten opgeschreven voor elk stukje hierover.

215 Als u Job 14 daar wilt lezen; er staat: “De mens, van een vrouw geboren, is kort van dagen en vol van moeilijkheden.” Is dat juist? “Hij komt op als de bloem; hij wordt afgesneden en verwelkt,” enzovoort. Ziet u? Elke man die uit een vrouw geboren is, wordt in de dood geboren zodra hij komt.

216 Maar wanneer hij geboren wordt in de schepping van God, kan hij niet sterven; hij is van die andere Boom die in de hof van Eden was, Christus. Eeuwig leven kwam door de Boom.

217 “O,” zegt u, “was zij een boom?” Zeker. “Nou, ze zeiden: ‘Gij zult niet van deze boom nemen.’ Zei God in Genesis, daarzo: ‘Gij zult niet van deze boom nemen.’”

218 Wel, de vrouw is de boom. Zij is de vruchtboom. U bent de vrucht van uw moeder. De vrucht van de moederschoot, bent u. Dat is juist. En dan, de vrucht van de Boom des Levens die in de tuin van Eden stond, is Christus. Door de vrouw kwam de dood; door de Man, in de oorspronkelijke schepping, kwam leven.

Geboren te worden uit een vrouw is de dood; geboren worden uit Christus is leven. Begrijpt u het? Dat is waar . . . Nu ziet u waar het met de godinnen heenging, nietwaar?

²¹⁹ De eerste Adam en Eva typeerden de tweede Adam en Eva; ziet u, de vermenigvuldiging. Nu, de vermenigvuldiging van Adam en Eva was door seks, om de aarde te bevolken, maar het was niet zo in het begin. God maakte gewoon een man en een vrouw, zoals Hij bij Zijn andere schepselen deed, ziet u; wettig, net als de gemeente.

²²⁰ Nu: laten we, met het oog op deze betuigde waarheden van God, een beetje verder zoeken, als u dat wilt. [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Goed. Nu, dit kan misschien een beetje zeer doen tot we tot de kern van de zaak komen, maar ik ga u gewoon de waarheid ervan tonen.

²²¹ Er is geen prediker die met een weduwe kan trouwen. Wist u dat? Wilt u dat lezen? Goed, ga naar Leviticus—Leviticus 21:7 en Ezechiël 44:22; en het zal u laten zien dat het priesterschap niet hoorde te trouwen met een vrouw die door een man was aangeraakt. Dit type is van de maagdelijke Bruid van Jezus Christus, want ze gingen om met het Vuur van God, de priesters, Aärons zonen. We hebben geen tijd om het allemaal te lezen en tegen de middag klaar te zijn; we hebben nog twintig minuten. En het waren de zonen van Aäron die het Vuur van God hanteerden, dus konden ze niet trouwen met een vrouw die aangeraakt was door een andere man. De onveranderlijke God zei het. Zij konden niet met een andere vrouw trouwen, en een vrouw die door een man was aangeraakt, het type hier zien latend, als u het wilt zien, dat de gemeente van de levende God zuiver, onvervalst het Woord van God is, en niet een denominatie, die door de mens aangeraakt is.

²²² Let op—laten we dit hier lezen. Ik wil dit aan u doorgeven. Mattheüs 5: Jezus sprak hier over iets dat werkelijk van vitaal belang is. We willen het zien. Mattheüs 5. Ik schreef op mijn . . .

²²³ Ik streepte een aantal dingen door die ik van plan was alleen tegen de mannen te zeggen, dus had redelijk wat moeite om het te zeggen voor onze zusters. Maar ik wil . . . hier op ingaan voordat . . .

²²⁴ Nu, zuster, ik wil u op de plaats zetten die Gods Woord u beloofde, en ziet u er dan, blijft u dan ook op die plaats.

²²⁵ Mattheüs 5:32. Ik wil dat u het hier opmerkt, om ditzelfde idee van “één” en “velen” te ondersteunen. Mattheüs, dertig- . . . Ik denk dat het Mattheüs 5:32 is, 31, om mee te beginnen.

Er is gezegd: Zo wie zijn vrouw weg zal zenden, laat haar een echtscheidingsbrief geven;

²²⁶ Dat is Jezus Die spreekt, Degene Die zei: “vanaf het begin.” Nu, let op.

Maar Ik zeg tot u: Dat zo wie zijn vrouw weg zal zenden, tenzij. . . uit oorzaak van hoererij, veroorzaakt dat zij overspel pleegt; . . . (ziet u) zo wie zijn vrouw weg zal zenden, tenzij. . . uit oorzaak van hoererij, veroorzaakt dat zij overspel pleegt; (Waarom? Zij zal opnieuw trouwen.) en zo wie haar trouwt die gescheiden is, pleegt overspel.

²²⁷ Ziet u: ze heeft een man die leeft, dus geen man kan met haar trouwen. Het maakt niet uit wat ze doet en wie ze is—als ze een levende man heeft, zijn er voor haar helemaal geen gronden. Maar het is niet voor hem. “Veroorzaakt dat zij,” niet hem. Begrijpt u het? U moet het Woord in continuïteit laten lopen. Ziet u, niets dat zegt dat hij het niet kan, maar zij kan het niet. Ziet u, “veroorzaakt dat zij,” niet hem. Dat is precies wat de Bijbel zegt: “veroorzaakt dat zij.” Het wordt niet tegen hem gezegd om niet te hertrouwen, maar “zij.” Waarom? Christus als type.

²²⁸ Let op: het wordt aangegeven dat hij niet kan hertrouwen—alleen maar een maagd. Hij kan hertrouwen. Hij kan trouw- . . . hij kan hertrouwen als het een maagd is, maar hij kan niet iemand anders zijn vrouw trouwen. O nee. En als hij wel een gescheiden vrouw trouwt, leeft hij in overspel—het maakt me niet uit wie hij is. De Bijbel zei: “Zo wie haar trouwt die weggezonden is, leeft in overspel.” Daar bent u er—geen gescheiden vrouwen.

²²⁹ Ziet u dat oorspronkelijke daar toen, “vanaf het begin,” nu? Hertrouwen—let nu op—hij kan het, maar zij niet. Zoals David, zoals Salomo, zoals de continuïteit van de hele Bijbel—nu—hetzelfde als David en de rest van hen.

²³⁰ Nu, merkt u op, in I Korinthiërs 7:10—let op: Paulus beveelt de vrouw die—die haar man scheidt, om alleenstaand te blijven of zich te verzoenen—niet om te hertrouwen. Zij moet alleenstaand blijven of zich weer met haar man verzoenen. Zij kan niet hertrouwen. Zij moet alleenstaand blijven; maar, let op: hij heeft het nooit over de man gezegd. Ziet u, u kunt het Woord niet laten liegen. “Vanaf het begin,” de sekswet, door polygamie. Nu, het Woord van God loopt in overeenstemming met de natuur, van God, loopt in continuïteit.

²³¹ Ziet u hoe er één denkwijze naar het oosten is gegaan en de andere naar het westen mee is gegaan? U moet terugkomen tot de waarheid, om erachter te komen, wat het is.

²³² Het is altijd zo geweest; dat is het vaste verbond met God vanaf het begin. *Eerst*, vóór het begin, vanaf het begin, was er slechts één en één. *Nadat* de zonde binnenkwam, toen was er één man en een boel vrouwen; liep zo in de natuur—elk dier, en menselijke wezens, en natuurlijk vlees is dierlijk. Wij zijn zoogdieren, dat weten we, wij allemaal, ziet u, en het is allemaal Gods natuur in continuïteit.

233 Maar nu, dat de Zegels geopend zijn, leidt de Geest der waarheid ons naar het Woord. Dat verklaart waarom al de fouten er zijn geweest door de eeuwen heen: omdat de Zegels niet geopend waren— dit was niet geopenbaard. Dat is waar.

234 Let op: u—u kunt niet de schaduwen laten falen. Zoals ik gisteravond tot u preekte over de schaduw over de vloer; het moet er goed uitkomen. Hoe kan er een schaduw van een olifant over de vloer komen, en een kleine, dunne man als de olifant tevoorschijn komen—of de olifant de kleine, dunne man?

235 Nu, als u het wilt opmerken, als volmaakt type.

236 Nu, er is een ware vrouw—een ware vrouw, maagd, die haar man trouwt en leeft en zij is een gezegend iets voor de man. Als God Zijn zoon iets beters had kunnen geven dan een vrouw, zou Hij hem dat hebben gegeven.

237 Maar ze is ontworpen om een seks-handeling te zijn, en geen enkel ander dier is zo ontworpen. Geen ander schepsel op aarde is zo ontworpen. Dat is de reden dat u polygamie ziet, vanwege dat. Dat is wat het binnenbracht.

238 Nu, kijk: in de slotanalyse—kijk—is er één Jezus Christus (is dat juist?), één Man, God, Immanuël. Gelooft u dat? Maar de leden van Zijn Vrouw zijn velen, ziet u, duizenden maal duizenden duizenden (is dat juist?), Zijn Vrouw, de Bruid, de gemeente. Begrijpt u nu?

239 Dat is waarom Hij tegen Adam zei, voordat seks ooit werd geïnduceerd, of geïntroduceerd: “Vermenigvuldig u, om de aarde te bevolken!” toen hij nog in het begin was, toen hij nog zowel mannelijk als vrouwelijk was in zichzelf. Daar wordt dan getoond dat de Bruid uit het Woord moet komen, door geestelijke vermenigvuldiging, vermenigvuldigingen, ziet u, om de aarde te bevolken.

240 Nu, bij de geslachtsgemeenschap—ziet u, de stromingen hebben die twee dingen door elkaar. Daarom kunt u het niet doen; u moet het terug naar de waarheid ervan brengen, “in het begin.”

241 En aan het einde zal er één Here Jezus zijn, en Zijn Bruid, velen—enkelvoud. Begrijpt u het? Er was één David, op één troon, één koning (naar Gods eigen hart) met vijfhonderd vrouwen. Jezus, zittend op Zijn Troon (Halleluja!) in het Millennium, met een Vrouw; zoals het was in het begin, geschapen uit de aarde, door de hand van almachtige God, in de opstanding, van vele leden. Daar hebt u het.

242 Vrouwen worstelen om dat te zijn; kom in Christus; dan zult u niet in dat smerige troep daarbuiten zitten. Maar zolang u slechts een kerklid bent en uit uzelf moreel en goed probeert te leven, zult u het nooit redden. Evenmin kan een man het redden buiten

Christus om. Zoals Paulus verderging om te zeggen: “Maar er, in Christus, is er noch man noch vrouw.” Zij zijn allen één.

²⁴³ Maar om dit *huwelijk en echtscheiding* recht te zetten, zodat u zou weten welke juist was, en welke verkeerd was; nu, Hij laat hier duidelijk zien, in deze typen: er is één Christus, en vele leden van die Vrouw. Let op: Hij kan ons wegzenden vanwege geestelijke hoererij en valse leer wanneer Hij maar wil; maar laat u het wagen te proberen Hem weg te zenden en het te redden? Een man kan zijn vrouw wegzenden en een andere trouwen; maar niet de vrouw haar man wegzenden en een ander trouwen. Ziet u al de schaduwen en typen daar, perfect in evenwicht? Ziet u, de oorspronkelijke schepping; niet het bijproduct, nergens. Niet de kerk; de Bruid, door het Woord. Niet de vrouw; de man, elke keer. Daarom zegt het nooit iets tegen de man dat die het doet; het is altijd de vrouw. Jazeker.

²⁴⁴ Maar zij kan de Bruid van Christus zijn, door . . . En bedenk: zij, als een deel van een man—de Bijbel zei dat ze allee- . . . “Echter, ik laat een vrouw niet toe dat zij lere of zich enig gezag toe-eigent, maar dat zij in stilheid is. Want Adam was eerst gevormd, en daarna Eva. En Adam was niet verleid, maar het bijproduct werd verleid. Echter zal zij behouden worden *als* zij doorgaat in heiliging en matigheid, en in kinderen te baren, en al dergelijke,” want dan wordt zij een deel van deze man. Dat is wat . . . brengt . . .

²⁴⁵ Waarom heeft Abraham niet . . . Waarom heeft God Sara niet ter plekke gedood toen ze daar zat, als zij het ontkende en loog, recht in het aangezicht van God? Die daar zat als een sterfelijke Man en vlees at, brood aan het eten en melk aan het drinken, en Hij zei: “Waarom lachte Sara daarzo achterin,” achter Hem, in de tent—Hij had haar niet gezien— “zeggende deze . . . ‘hoe kunnen deze dingen zijn?’”

²⁴⁶ Ze zei: “Ik heb dat nooit gezegd!” O, oei, tjonge! God vertellen dat Hij een leugenaar is, in Zijn gezicht? Maar Hij kon haar niet nemen. Waarom? Ze is een deel van Abraham. Amen. Hij kon haar niet kwetsen zonder Abraham te kwetsen.

²⁴⁷ Nu ziet u vrouwen waar u behoort. En de Bijbel zei: “U vrouwen: wees zoals Sara was, die zich versierde in bescheiden gewaad; leefde eerlijk en trouw aan haar eigen man—hield zozeer van hem dat hij . . . zij hem haar ‘heer’ noemde, heerser—eigendom.

²⁴⁸ En u, sommigen van de vrouwen, trekken deze smerige kleren aan, en gaan hier naar buiten om uzelf voor de mannen te werpen. Jezus zei: “Zo wie naar een vrouw kijkt om haar te begeren, heeft overspel met haar gepleegd, alreeds, in zijn hart.” Wie is dan schuldig, de man of u? Hij is een mannelijk wezen, gemaakt zodat hij deze handeling kan doen, ziet u; en u bent het vrouwelijke die hoort te weigeren.

249 En waarom stelt u uzelf zo tentoon? Het is niet voor comfort, u weet dat het dat niet kan zijn, wanneer je half doodgevroren bent met die korte broeken aan. Ziet u; het kan niet voor comfort zijn. Wat is het dan? Het is voor vuiligheid! U wilt het niet toegeven, maar het is de Bijbel zegt dat. Het is de waarheid. Het is een vuile geest die in u is. U wilt niet vuil zijn; maar u beseft niet dat u geestelijk vuil bent, omdat u uzelf vuil presenteert.

250 Nu, een man: zijn ouwe vieze, knoestige knieën, en als hij nauwelijks kleren aan zou hebben, zou het geen verschil maken; zijn lichaam is niet verleidelijk. Waarom? Hij was in de oorspronkelijke schepping, karakter; zou het moeten zijn, ziet u. Maar u bent het bijproduct, om erdoor te verleiden.

251 God, hebbe genade! O my, deze zondige wereld! Ik zal blij zijn wanneer het voorbij is.

252 Merk op: Hij kan Zijn vrouw wegzenden wanneer Hij maar wil, maar zij kan Hem niet wegzenden; Hij kan mij maken . . . Hij kan mij in het stof werpen wanneer het Hem maar in gedachten komt, maar o broeder, ik kan beter nooit proberen Hem daar te gooien: het is met me gedaan.

253 Salomo kon elke vrouw trouwen die niet getrouwd was, hij kon elke vrouw trouwen die hij maar wilde. Een priester kon alleen trouwen met een vrouw die maagd was. Salomo . . .

254 Zoals David: hij trouwde (wat was haar naam?) Abigail. En er was een man die een “dwaas” werd genoemd—hij had een aardige vrouw; en hij stierf. En Abigail ging trouwen met David; hij was een koning, geen priester, ziet u; dus hij—hij trouwde.

255 Maar een priester kon dat niet doen, omdat hij een vrouw aangeraakt of gekregen had om zijn vrouw te zijn die al de vrouw van een man was geweest. Dus, dat toont de maagdelijkheid van de gemeente van de Here Jezus Christus; de Bruid zal het onvervalste Woord moeten zijn, geen Woord dat er ergens ontbreekt. Jazeker. Kunt u zich een correcte bruid voorstellen: één borst eraf en de andere, iets anders dat er mis is, weet u? Dat zal niet de Bruid van Christus gaan zijn. Zij is volmaakt. Zij is geheel het Woord; niet één Woord dat ergens faalt. Nee.

256 Let op: Hij kan haar wegzenden, maar zij kan Hem niet wegzenden. Hij deed het, en heeft het bewezen, in de dagen van Luther, Wesley, en Pinksteren, toen zij weigerden om het verdere deel van Hem te worden, door geestelijke, seksuele verhouding te hebben om bevrucht te worden met het verdere deel van het Woord. Begrijpt u het? Zij weigerde. De Lutherse kerk weigerde dat Christus nog meer begeerte met haar zou hebben. Luther weigerde het. En laat me dit zeggen, gaan me toch het een en ander noemen; zo is het vandaag met ieder van hen: zij falen om dat Woord te nemen, zij weigeren Christus!

257 En elke vrouw die een man zijn kind weigert, heeft geen recht om een vrouw voor hem te zijn. Amen. Herinnert u zich,

in de Bijbel, toen de koning Esther trouwde? Omdat de koningin weigerde: hij nam zich gewoon een andere. En toen de . . . Wat gebeurde er, toen zij weigerde om met de koning te verschijnen, en hem te gehoorzamen? Hetzelfde geldt voor een vrouw die weigert de vrouw te zijn voor haar man.

²⁵⁸ En zo is het met de gemeente, die weigert bevrucht te worden in het tijdperk waarin we nu leven om kinderen van dit tijdperk voort te brengen. Wij zijn geen Lutheranen, wij zijn geen Wesleyanen, noch zijn wij Pinkstermensen! Wij moeten de kinderen van dit tijdperk zijn, door de zwangerschap van het Woord van God, om een Kind van dit tijdperk voort te brengen, het Zaad-Kind. Amen. Ik hoop dat u het begrijpt. Kon niet bevrucht worden, nee, dus wat deed Hij? Zond haar weg in echtscheiding. Dat is juist. Maar laat haar het niet wagen om Hem weg te zenden. Hij zond haar weg.

²⁵⁹ Hij ging gewoon door met het openbaren van Zijn Woord aan het lichaam; en Zich te betuigen, Dezelfde, door Zichzelf. Zijn kinderen begonnen wat meer op Hem te lijken, want het wordt volledig rijp, oftewel: ze zijn kinderen van het Woord geworden, niet kinderen van de gemeente. Kinderen van het Woord! En de Bruid zal een lieflijke kleine dame zijn, van het Woord; onvervalst, niet aangetast door een mens zijn organisatie, een mensengemaakte theorie. Ze zal zuiver onvervalste Bruid van het Woord zijn! Amen en amen! Ik hoop dat u dat begrijpt, daar op de radio. Zij zal de bevruchte dochter van God zijn.

²⁶⁰ Ziet u hoe groot een eer een vrouw kan zijn? Ziet u wat een geweldig iets de gemeente kan zijn; maar ziet u waar vuiligheid haar toe heeft gebracht? Dan die gemeente daarzo proberen te vergelijken met de gemeente hier: u kunt het niet doen. En de straathoer proberen te vergelijken met de gemeente van de levende God; of de vrouw, de correcte vrouw, met een hoer?

²⁶¹ Waarom zijn er zulke dingen? Het is een wet van God, de wet van contrasten. Hoe zouden we weten hoe ons te verheugen in het daglicht als er geen nacht was? Hoe zouden we weten hoe ons te verheugen over het droge weer als er geen regen was? Hoe zouden we weten ons te verheugen in een echte vrouw en haar te respecteren, als er geen vuile was?

²⁶² Ging gewoon door met het te openbaren, Zijn Woord te openbaren, maar laat niemand onder ons het wagen Hem weg te zenden en een ander te trouwen.

²⁶³ Nu, het is toch zeker duidelijk waarom beide theorieën verkeerd zijn. U kunt het niet *deze* kant uit laten gaan—die is verdwenen; laat u het *die* kant uit gaan, zou het regelrecht voorbij de belofte lopen. *Hier* is de belofte; hier is de zaak: hierzo. Het Woord is niet tegenstrijdig. Het moet in continuïteit blijven; nu, net zo min als Mattheüs 28:19 in tegenspraak is met Handelingen 2:38.

264 Nu, sommigen van u vrouwen, sommigen van u mannen: ik—ik weet dat u—dat u het er niet mee eens bent. Want, weet u, u kunt dat nu niet verbergen. U kunt het niet.

265 Maar laat mij gewoon iets aan u tonen. Als Mattheüs 28:19, zei: “Ga dan heen, onderwijs alle volken, hen dopende in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest,” en zij keerden zich om, en iedere persoon die ooit gedoopt werd, werd in strijd daarmee gedoopt— gedoopt in de Naam van Jezus Christus, voor—zelfs door heel het Bijbeltijdperk heen en driehonderd jaar lang na het Bijbeltijdperk, tot aan het Concilie van Nicea. Toen namen ze dogma’s aan in plaats daarvan. Wat is het verschil—als het niet geopenbaard is?

266 En weet u dat het hele Boek, de hele Bijbel, een openbaring is? Dat is hoe u de waarheid moet kennen, tussen dit en het andere: omdat het een openbaring is. En de openbaring moet precies met het Woord zijn; niet in tegenspraak met het Woord. U zegt: “Wel, ik . . . het werd aan mij geopenbaard.” Als het dan in tegenspraak is met het Woord, dan kwam het nooit van God. Dat is waar.

267 Nu, als u Mat- . . . Mattheüs 16:18 wilt nemen. Jezus zei Zelf dat de gehele gemeente, Zijn gemeente, gebouwd zou worden op geestelijke openbaring van Hemzelf, wat het Woord is. “Ik zeg tot u dat gij Petrus zijt . . . En vlees en bloed heeft u dat nooit geopenbaard, maar Mijn Vader Die in de hemel is heeft dit aan u geopenbaard. En op deze rots . . .”

268 Nu, ik weet, onze Katholieke vrienden daar, dat u zegt: “Het werd gebouwd op Petrus, en Petrus, de apostolische zo, *zus en zo*, in een apostolische conce—successie.”

De Protestanten zeiden: “Het werd gebouwd op Jezus Christus.”

269 Niet om anders te zijn, maar neem gewoon wat Hij zei! Hij zei: “Vlees en bloed heeft u dit niet geopenbaard, maar Mijn Vader Die in de hemel is heeft dit aan u geopenbaard. En op deze rots” (geestelijke openbaring, van wat het Woord is) “zal Ik Mijn gemeente bouwen en de poorten van de hel zullen haar nooit omver doen schudden.” Zijn Vrouw zal niet verleid worden door andere mannen. “Ik zal Mijn gemeente bouwen en de poorten van de hel kunnen haar nooit doen schudden.”

270 En Abel, en Kaïn, in de hof van Eden; Kaïn nam zijn eigen opvatting—hij zei: “Nu, kijk: God is een goede God. Hij is over de hele natuur, dus ik zal de bonen en aardappelen halen en ik zal de—de bloemen halen en ik zal Hem een heel mooi altaar maken.” Dat is een kerk. Hij knielde neer. Hij geloofde God. Hij aanbad God, stak zijn handen omhoog en offerde dit offer. Hij deed elk religieus ding dat Abel deed.

271 Abel bouwde hetzelfde soort altaar. Maar toen Abel de zijne bracht, bracht hij een lam. Nu, Kaïn dacht, dat vanwege een

tegengif voor zonde te maken, dat zijn vader en moeder vruchten moesten hebben gegeten, zoals zij geleerd werden in die hof. Maar Abel, door goddelijke openbaring, wist dat het het bloed was dat het deed. Door goddelijke openbaring! En de Bijbel zei in Hebreëën, het 12e hoofdstuk—het 11e hoofdstuk: “dat Abel, door geloof,” (openbaring) “tot God een uitnemender offer bracht dan Kain waardoor God getuigde dat hij rechtvaardig was.” Klopt dat? Amen! Broeder, zuster, het is gewoon zo duidelijk als het maar kan zijn, voor mij. Daar is de hele zaak.

²⁷² Nu, over de *huwelijk en echtscheiding*, ziet u: het moet geopenbaard worden. Totdat het geopenbaard is, weet u het niet. Maar Hij beloofde in deze laatste dagen, in dit tijdperk, dat elk verborgen geheimenis in de Bijbel geopenbaard zou worden. Hoevelen weten dat? Openbaringen, het 10e hoofdstuk! Jezus beloofde het, dat al deze verborgen geheimenissen over—over *huwelijk en echtscheiding*, al deze andere verborgen geheimenissen die er geweest zijn, geopenbaard zouden worden in de eindtijd. Herinnert u zich nu nog dat de stem zei: “Ga naar Tucson.” Herinnert u zich het mystieke licht in de lucht? De zevende engel die daar stond? Terug te komen, en de opening van de Zeven Zegels. Let op wat er heeft plaatsgevonden. Dat is waar.

²⁷³ Nu, nog maar een klein beetje verder. Maar nu, hoort gij! Ik weet dat het tijd wordt voor u om te gaan eten, maar ik eet gewoon prima.

²⁷⁴ Merk op: nu, de vrouw heeft haar plaats, en zij is een juweel. Salomo, deze man die tienduizend vrouwen had... of duizend vrouwen had, liever— hij zei “dat een man die een vrouw gevonden heeft, iets goeds heeft gevonden.” Hij zei: “Een goede vrouw is een juweel in zijn kroon,” dat is een eer. “Maar een onrechtvaardige is water in zijn bloed,” dat is zijn leven. Hij zei: “Er is misschien één rechtvaardige man gevonden onder duizend,” Salomo zei dit, “maar,” zei: “u zou niet één rechtvaardige vrouw onder duizend vinden.” Salomo zei dat, ziet u. Nu: merk dat op, van hoe het is.

²⁷⁵ Maar ziet u, vrouw: u bent—u bent een juweel, als u een juweel wilt zijn, maar het verlangen moet van u komen. En u ziet waarom de *huwelijk en echtscheiding* er was, waar Jezus naar terug verwees: het was omdat uw soort de oorzaak was van alle zonde. Dat is de reden dat polygamie en echtscheiding en zo ingevoerd werden. In het begin was het nooit zo en het zal niet zo zijn in de wereld ginder.

²⁷⁶ Kijk naar Jakob, uit wie de aartsvaders voortkwamen. Hij had minstens een twaalfstal vrouwen. Hij huwde twee zusters en had daarnaast nog bijvrouwen—vrouwen met wie hij gewoon samenwoonde. En die aartsvaders werden geboren uit die

bijvrouwen. Is dat juist? Ziet u, u moet het Woord vloeiend laten verlopen.

277 O, ik heb er bladzijden over. Als een geestelijke mij er ooit over ondervraagt, en als wij samen zouden komen, zouden we het kunnen bepraten. Maar zeker, als hij ook maar ergens geestelijk is, kan hij hier zien dat het de waarheid is. Er bestaat geen twijfel over.

278 Een goede vrouw is iets goeds. Dat weet ik. Ik weet het door echte vrouwen. Ik heb echte vrouwen ontmoet die echt zijn, net zo echt als welke man ook die er ooit rondliep.

279 Zij is een bijproduct en een stukje van hem, en in de val luisterde hij naar haar. Hij heeft gewoon. . . Zij is een deel van hem. Maar het is aan haar; zij is gemaakt zodat ze vuil kan zijn—en ze heeft het recht gekregen om te weigeren of te accepteren. Dat is tegengesteld aan de oorspronkelijke natuur in het begin, ziet u, maar daar hebt u het.

280 Nu, het is twaalf uur, dus ik zal hier gewoon iets overslaan voor een paar ogenblikken. Ik wil u iets vragen.

281 Nu, onthoud: ik zeg dit alleen tegen mijn eigen groep. En op de radio: ik zeg dit alleen tegen mijn eigen volgelingen. Deze boodschap is alleen tot hen, en wat ik hier ga zeggen.

282 Iedere prediker, hij, dat is zijn, her-, hij is de herder van de kudde; laat hem doen wat hij maar wil. Dat is aan hem en God. Iedere priester, iedere prediker: dat is aan u, mijn broeder.

283 Ik spreek alleen hier in Jeffersonville, de enige plaats waar ik dit zou spreken, is omdat het mijn eigen kudde is. Het is de kudde die de Heilige Geest mij te kennen heeft gegeven om opziener over te zijn en Hij zal mij er verantwoordelijk voor houden. En deze mensen van mij zijn hier bekeerlingen geweest vanuit het hele land, die ik tot Christus heb geleid. En kleine kinderen, ik ben hier om u te helpen en ik ben uw vriend. U zou mogen denken dat ik tégen u spreek; maar ik zeg dit, ziet u, voor uw bestwil. Ik hou van u. En als dat niet zo is—God is mijn Rechter. U weet dat ik van u hou.

284 Dit is een erg sterke zaak; ik wist niet hoe ik het uit moest brengen. Wat zal ik doen, terwijl ik mannen en vrouwen in mijn samenkomst heb zitten, sommigen die twee of drie keer getrouwd zijn? Goede mannen en goede vrouwen, helemaal in de war! Wat deed het? Valse leer, precies, niet op de Here te wachten.

285 “Wat God heeft samengevoegd, laat geen mens dat doen scheiden.” Niet wat de mens heeft samengevoegd; wat “God” heeft samengevoegd! Wanneer u een directe openbaring van God hebt dat dat uw vrouw is, en net zo, is dat van u voor de rest van uw leven. Ziet u? Maar wat de mens samenvoegt kan iedereen doen scheiden. Maar wat God samenvoegt: laat niemand dat durven aan te raken. “Wat dan God heeft

samengevoegd,” zei Hij, “laat geen mens dat scheiden.” Niet wat een of andere half dronken ambtenaar of iets anders heeft samengevoegd, of een of andere teruggevallen prediker, met een hoop geloofsbelijdenissen in een boek die ze alles in de wereld zou laten doen en het Woord van God dat daar ligt. Ziet u? Ik heb het over wat God heeft samengevoegd.

²⁸⁶ Nu, ik ga dit zeggen tot u. Ik ben heel voorzichtig met wat ik tegen u zeg. Ik bedoel niet om grof te zijn tegen u mensen. Ik bedoel niet grof tegen u te zijn, mijn voorganger-broeders. Dat bedoel ik niet. Maar ik ben verantwoordelijk, beseffend dat dit in mijn handen is gegeven, en als . . . ik kan het niet weerhouden, en ik weet niet hoe ik het uit moet brengen; en ik weet dat deze band . . . O, tjonge—ik zal me gewoon klaarmaken voor het kantoor om open te gaan, want hier komt het. Ziet u?

²⁸⁷ Net zoals het bij *Het slangenzaad* was, maar het is absoluut bewezen juist te zijn. Ik heb bladen, hierzo uit de krant, waar vrouwen, nu . . . en zelfs in—in de grote . . . Sommige van de grote bisdommen, hebben de afbeeldingen van het origineel, een slang die over het been van een vrouw kruipt, en gewoon, en hoe het zich om haar heen gaat; zij heeft allerlei sensaties en dingen, iets wat de man nooit bij haar zou kunnen oproepen, met deze enorme slang die zich om haar heen wikkelt, enzovoort. Dat is precies de waarheid. En het wordt steeds erger en erger en zal ook erger worden. Slang—en hij was niet . . . hij kon de seksuele verhouding niet met haar hebben gehad toen hij een slang was, maar bedenk . . .

²⁸⁸ Ik had onlangs een debat, met een . . . niet een debat, gewoon een Assembly of God prediker en medewerker, zei: “U hebt het mis daarover.”

Ik zei: “Wel, nee, misschien wel. Ik zou het fijn vinden als u me vertelt waarom.

²⁸⁹ Hij zei, toen, als hij doorging en erover begon te praten; in een mum van tijd verloor hij het spoor. En één ding: hij zei, hij zei: “Broeder Branham, waar is die soort? God zei ‘één van zijn aard.’ Nu, waar is die soort waarvan u zei dat die tussen mens en dier was, die de wetenschap nu niet kan vinden? Waar is hij?” Zei: “Is hij op aarde? Was hij een chimpansee?”

²⁹⁰ “Nee, want het bloed van een chimpansee zal zich niet vermengen met dat van een vrouw; geen ander dier zal zich met haar vermengen. Nee, dat gaat niet; evenmin zal het sperma van een man zich vermengen met de—met het vrouwtje. Het zal niet gaan.”

²⁹¹ “Waar is dan dat bepaalde dier? Nu, God zei: ‘Laat alles voortbrengen naar zijn aard.’”

²⁹² Ik wachtte even een ogenblik. En de lieflijkheid van de Heilige Geest zei: “Vertel hem ‘dat het hier is.’”

Nu, als eerste zei ik: “Wel, het is misschien uitgestorven.”

Hij zei: “Maar broeder Branham, dat, wij hebben het over het Woord, nietwaar?”

²⁹³ Ik zei: “Ja meneer.” En ik zei: “Zij beweren natuurlijk dat de andere dingen, zoals dinosaurussen en—en mammoeten enzovoort, mammalia, of mammoeten liever, dat ze uitgestorven zijn, enzovoort.” Ik zei: “Dat had het kunnen zijn.”

²⁹⁴ Hij zei: “Broeder Branham, wij hebben het over het bewijs van het Woord. Als de zonde hier is, dan moet de oorspronkelijke zonde ook hier zijn.”

²⁹⁵ En ik zei: “Here Jezus, U zei: ‘Neem u niet voor wat u zult zeggen wanneer u voor de mens komt, want het zal u in dat uur gegeven worden.’ Here, wat zal ik zeggen?” Hij zei: “Zeg hem ‘dat het hier is.’” Net zoals ik de visioenen op het podium zie.

²⁹⁶ Ik zei: “Het is hier,” niet wetend waar.

Hij zei: “Waar?”

En voor ik zelfs na kon denken, zei Hij: “Het is de slang.”

²⁹⁷ Dat is precies wat het was; want hij is niet langer een beest. Hij werd vervloekt en op zijn buik gedaan voor de rest van zijn dagen. Hij is hier. Is dat juist? En nog steeds, in die daad die hij gedaan heeft, is er nog steeds dezelfde zonde die rond een vrouw werkt, zoals een mannelijk geslacht op die manier. Daar is waar ze haar blindstarende toestanden en zo heeft wanneer ze haar sensaties heeft, ver boven wat een man ooit zou kunnen doen.

²⁹⁸ Ik zal daar stoppen want we zijn in een gemengd gezelschap. Als ik wat mannen neem, zal ik . . . zullen we er meer over praten. Heb al de bladen en dingen hier liggen, hier nu bij de hand, en ik was van plan om het u vanmorgen te brengen. Ik was van plan de hele dag hieraan te besteden, maar, ik zal nu afsluiten met dit te zeggen.

²⁹⁹ Dit is alleen aan mijn gemeente. Niet mijn gemeente . . . De kleine kudde die mij gelooft en mij volgt, dit is aan hen.

³⁰⁰ Laatst, wetende dat wanneer ik u iets vertel, het ZO SPREEKT DE HERE moet komen, toen had ik de Schriften zoals Hij het aan mij openbaarde. Maar: “Here God, wat kan ik tegen die samenkomst zeggen? Ik zal scheidingen hebben. Er zullen mannen op de veranda zitten en in de tuin en overal elders: ‘Zal ik haar verlaten?’ Vrouwen: ‘Zal ik mijn man verlaten?’ ‘Wat zal ik doen?’” Ik zei: “Here, wat kan ik doen?”

³⁰¹ Iets zei tegen mij: “Ga ginds de berg op, en Ik zal tot u spreken.”

³⁰² En terwijl ik boven in de berg was—niet wetende dat onder in Tucson zij het zagen. Maar zelfs de leraren riepen de kinderen uit . . . mijn kleine meisje en de anderen, uit het klaslokaal, en zeiden: “Kijk ginds in die berg! Daar is een vurig uitziende

amberkleurige wolk die omhooggaat in de lucht en weer naar beneden komt, die omhooggaat in de lucht en weer naar beneden komt.”

³⁰³ Mevrouw Evans, bent u hier? Ronnie, bent u hier? Ik kwam terug naar beneden bij het station, deze jongeman, bij het tankstation, het tankstation van de Evans daar. En voordat ik wist wat de jongen ging zeggen—hij verraste mij—hij zei: “Broeder Branham, u was boven op die berg daarginds, nietwaar?”

³⁰⁴ Ik zei: “Wat bedoel je, Ronnie? Nee,” ziet u, om te zien wat hij zou doen. Vaak, als er dingen gebeuren, zeg ik, zeg je het niet tegen mensen. Het wordt. . . De zaak is: je ziet zoveel gebeuren dat het gewoon voor je wordt. Ziet u? Ik vertel het de mensen gewoon niet. Ik zei: “Ronnie, wat was je. . .”

³⁰⁵ Hij zei: “Ik kan u precies laten zien waar u was.” Zei: “Ik riep mama; en we stonden hier en keken naar die wolk die daarginds hing, die op en neer ging. Ik zei: ‘Het moet broeder Branham zijn die daar ergens boven zit. Dat is God Die tot hem spreekt.’”

³⁰⁶ En de hele stad: mensen keken ernaar. Op een heldere dag met helemaal geen wolken, nergens, met deze grote amberkleurige wolk die daar hing; neerkomend als een trechter en teruggaand en zich uitspreidend.

³⁰⁷ Vrienden, en dan sluit ik af, u kunt hiervan gaan. Dat is toen dit aan mij geopenbaard werd, wat ik u nu ga vertellen—dus mis het niet.

³⁰⁸ Nu, ik spreek alleen tegen onze volgelingen, die mij en deze boodschap volgen, alleen—niet de buitenstaander. Wees hier getuige van mij voor God. Slechts tot deze groep alleen!

³⁰⁹ Nu, we worden in deze puinhoop gevonden vanwege verkeerd geïnterpreteerde theologie. Klopt dat? Dat is waarom u vrouwen voor de tweede keer trouwden, en u mannen, vanwege verkeerd geïnterpreteerde theologie. Nu, ik wil u iets tonen wat Hij mij vertelde.

³¹⁰ En als God, onze Schepper, de vraag werd gesteld toen Hij hier op aarde was, Jezus Christus; en toen Zijn bevrijdingsprofeet tevoorschijn kwam, Mozes, ginds in Egypte, om de kinderen uit—uit Egypte te brengen, om hen in het beloofde land te plaatsen—en Jezus zei hier dat Mozes het volk in deze toestand zag, en hij stond hun een echtscheidingsbrief toe omdat de situatie was zoals die was. Mozes vond zoiets als: “Liet hem toe. . .” God stond Mozes toe, die profeet die naar het volk werd gezonden, om deze echtscheidingsbrief aan hen te geven.

³¹¹ En in I Korinthiërs, het—het 7e hoofdstuk, het 12e en 15e vers, in de Nieuw-Testamentische profeet, Paulus, die hetzelfde tegenkwam, in de gemeente, en dit sprak: “Dit ben ik, niet de Here.” Is dat juist? Vanwege de echtscheidingsstoestanden.

³¹² “Het was niet zo vanaf het begin.” Maar Mozes werd het toegestaan en God erkende het als gerechtigheid. En Paulus had er ook recht op, toen hij zijn gemeente in die toestand vond.

³¹³ Nu, gelooft u dat dit waar is, en geloof dat het van God komt! En door de betuiging van Zijn wolk en Zijn boodschap die mij tot zover heeft gebracht, zou God niet op de berg mij toestaan om hetzelfde te doen, om u toe te staan verder te gaan op de wijze die u bent en het niet meer te doen! Ga met uw vrouwen en leef in vrede, want het uur is laat. De komst van de Here is ophanden. Wij hebben geen tijd om deze dingen uiteen te splitsen. Waag het niet nog een keer te proberen te doen! Ik spreek alleen tot mijn samenkomst. Maar als u getrouwd bent. . . En God heeft mij daarvan getuigenis gegeven op de berg dat ik dit kon zeggen, een bovennatuurlijke openbaring, vanwege het openen van de Zeven Zegels, en dit is een vraag in Gods Woord. “Laat hen doorgaan en zoals zij zijn, en niet meer zondigen!”

³¹⁴ “Het was niet zo vanaf het begin.” Dat is juist, het was niet zo, en het zal ook niet zo zijn aan het einde. Maar onder huidige omstandigheden, als Gods dienstknecht. . . ik zal mezelf niet Zijn profeet noemen, maar ik geloof, misschien, als ik daar niet voor gezonden zou zijn, ik een grondslag voor hem aan het leggen ben wanneer hij wel komt. Dus onder de huidige omstandigheden beveel ik u om nu met uw vrouw naar uw huis te gaan. Als u gelukkig met haar bent, leef met haar; voed uw kinderen op in de vermaning van God. Maar God zij u genadig als u dat ooit weer doet! Leer uw kinderen om nooit zoiets te doen; voed ze op in de vermaning van God! En nu dat u bent zoals u bent, laten we nu gaan, in het late avonduur waarin we leven, en “naar het doel van de hoge roeping in Christus streven,” waar alle dingen mogelijk zullen zijn.

³¹⁵ Tot ik u vanavond weerzie: de Here God zegene u, terwijl we bidden.

³¹⁶ Here God, wij geven u dankzegging. Wij geven U lof. Gij zijt dezelfde grote Jehova, Die Mozes het toestond. Mozes, die dienstknecht, en wat zou hij zijn volk vertellen? En God, U stond hem toe een echtscheidingsbrief te geven. Paulus, de grote apostel, die de schrijver van het Nieuwe Testament was zoals Mozes het van het Oude was. Mozes schreef de wetten, en een bedeling van wetten. Velen van de profeten, hun woorden werden erin geïnjecteerd, maar Mozes schreef de wetten. En U stond hem toe een brief, om hen een scheidingsbrief te schrijven, vanwege de hardheid van hun hart.

³¹⁷ De grote Paulus, als de schrijver van het Nieuwe Testament, kon ook zo'n bewering doen— dat: “Ik spreek onder deze omstandigheden; ik, niet de Here.”

³¹⁸ Zo is het vandaag, Here God, aan het einde van de wereld, terwijl we hier zijn, onder de genade van God,

wetende dat spoedig wij ons moeten verantwoorden in Zijn tegenwoordigheid. En dat U zoveel hebt gedaan, Here, ben ik er zeker van, voor het aangezicht van deze mensen, dat ze hieraan zullen vasthouden alsof het van U kwam. En om hier vandaag getuigenis af te leggen, van vele mensen die hier zitten die zelfs dat teken boven in de berg zagen, waar de engelen van de Here in de wervelwind kwamen, waar het in de zeven engelen kwam, waar de openbaring van de zeven geheimenissen werd ontvouwd; en diezelfde engel, in dezelfde richting, op dezelfde berg, de dag dat dit werd geopenbaard!

³¹⁹ God, ik bid dat de mensen naar huis zullen gaan, dankbaar dat God hen deze genade heeft geschonken. Ik sprak het alleen, Here, met toestemming. En ik zeg het alleen door toestemming, Here. En laat de mensen zo dankbaar zijn dat ze nooit meer zullen proberen die zonde te doen! En mogen zij nooit proberen enige zonde te doen, maar U liefhebben met heel hun hart. Here, maak deze gezinnen gelukkig, en mogen zij hun kinderen opvoeden en laten opgroeien in de vermaning van God.

³²⁰ Want mijn boodschap die op mijn hart lag is gebracht, Here. Ik heb alles gedaan wat ik maar wist. En Satan heeft wekenlang tegen me gevochten en uren zonder slaap. Maar nu beveel ik het, Here, voor deze mensen, dat zij het bestuderen en voor U gaan leven. Sta het toe, Here. Het is nu van mijn schouders af. Ze zijn in Uw handen. Ik bid dat U hen zult zegenen.

³²¹ Zegen deze zakdoeken, Here, die hier net gelegd zijn, voor de zieken en aangevochtenen. Moge deze avond een van de grootste, krachtigste avonden zijn, dat al de mensen genezen zullen worden. Sta het toe, Here. Zegene ons samen.

³²² Mogen wij in vrede gaan, gelukkig, ons verheugend, omdat de God van de schepping ons “vanaf het begin” heeft getoond, en aan ons, in de puinhoop waarin we ons bevinden, Zijn genade opnieuw heeft verleend, in deze laatste dagen. O grote en eeuwige God, hoe wij U ervoor danken! En mogen onze harten zo gelukkig zijn dat we nooit meer een verlangen zullen hebben om tegen U te zondigen. In Jezus’ Naam. Amen.

Ik heb Hem lief, (Waarom zou u Hem niet
liefhebben?) Ik heb Hem lief
Omdat Hij mij eerst liefhad
En mijn redding kocht
Op Golgotha's . . .

³²³ Ik zeg het nu zodat de predikers het zullen begrijpen. Dit is aan hen die deze boodschap volgen alleen!

³²⁴ O, bent u blij? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Ik heb u de waarheid verteld, ZO SPREEKT DE HERE, door heel de tijd heen! [“Amen!”]

³²⁵ Laten we nu staan en onze handen opheffen terwijl we het opnieuw zingen: “Ik heb Hem lief.” Ik heb Hem lief vanwege Zijn

genade. Ik heb Hem lief vanwege Zijn barmhartigheid. Ik heb Hem lief vanwege Zijn Woord. “En het Woord des Heren kwam tot de profeten!”

Ik . . .

³²⁶ Kom op, broeder. Ga uw gang. 

65-0221M Huwelijk En Echtscheiding
Parkview Junior High School
Jeffersonville, Indiana Verenigde Staten

DUTCH

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org